

நற்றயிழ்

விலை உறு 6.00

இலக்கிய இலக்கணத் தீர்வுகள்

தோள்கள் உடையவர்கள் ஒன்றுபடுங்கள்-புதுத்

தோற்றம் விழைபவர்கள் ஒன்றுபடுங்கள் - அறிஞர் சாலை சேந்திரயானார்

ஆண்டு-௯ திங்கள் - ௭ தி.ஆ.உ-0௩௭ மடங்கல் (ஆவணி) (17-8-2006)

நிறுவனர் : தமிழ்மாமணி புலவர் மு. இறைவழியானார்

ஆசிரியர் : திருவாழி அரியநாயகி இறைவழியானார்

'தமிழ்மாமணி' புலவர் மு. இறைவழியானாரின் நினைவேந்தல் நிகழ்வின்போது (11-06-2006), புதுவை முதல்வர் மாண்புமிகு ந. அரங்கசாமி அவர்களால் திறக்கப்பெற்ற திருவுருவப்படம்.

தமிழ்ப் பணியாற்றுங்கள்! தமிழைப் போற்றுங்கள்!

அதிகார அதிர்வுகளை மிகஎளிதாக்கி, எல்லார்க்கும் எல்லாம் எனும் நிலை காட்டிய, நாட்டிய எளிய மாந்தர் நம் முதல்வர் மாண்புமிகு ந. அரங்கசாமி அவர்கள் 2037 கடகம், 15 (31-07-2006)இல், இவ்வாண்டில் வரிஇல்லா பாதீடு அதாவது வரவுசெலவுத் திட்டத்தை வாசித்தளித்தபோது சட்டமன்றமும், மக்கள்மன்றமும் மகிழ்ந்து போற்றிப்புகழ்ந்து பாராட்டின!

சித்தாள்முதல் சிறுசுவிகள்வரை, வரவுசெலவு திட்டத்தைப்பற்றி பேசிடும் எளிய நிலைக்குரிய ஒரு பொருளாக்கிய பெருமையும் முதல்வரையே சேரும்! அரசியல் கட்சித்தலைவர்கள், தொழிற்கழகத் தோழர்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் மட்டுமே பார்த்துப்பேசி, கருத்துரைத்த வரவுசெலவுத்திட்ட வெளியீடு இன்று ஏழைஎளியமக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கும், ஏற்ற இறக்க கருத்துரைப்புக்கும் உரிய ஒன்றாக-உலாவருவதும் நம் இனிய முதல்வரின் இயல்பான ஈதல் நிலையே!

அங்காளம்மன் கோயில் திருவிழாவின்போது நடைபெறும் மயானக்கொள்ளை போன்று, நம்முதல்வர் அவர்கள் வரிஇல்லா வரவுசெலவுத் திட்ட வெளியீட்டில் பல்வகை சலுகைத்திட்டங்களை வாரிஇறைத்திருக்கின்றார்! சலுகையோ, சலுகை!!! “பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் அருமை உடைய செயல்” எனும் குறளின் காட்டாகவே அமைந்தது முதல்வரின் பாதீடுஉரை! வாழ்த்துக்கள்! வாரிக்கொடுக்கும் மாரியின்தன்மை விளக்கம் பெற்றுள்ளது இங்கு! மகிழ்ச்சி!

செந்தமிழ்ச் செம்மலே! சலுகைகள் நம் தமிழுக்கும் வேண்டுமல்லவா? ஒருசெயல் செய்தால் அபியக்கூடியது, பெருக்கக்கூடியது, பெருகிப்பின்னர் வரக்கூடிய ஊதியம் ஆகிய நிலைகளை ஆராய்ந்து செய்யத்தொடங்குக என்னும் “அழிவதாஉம் ஆவதாஉம் ஆகி வழிபயக்கும் ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்” குறள்வழி நின்று, நம் தமிழுக்கு நல்ல பல நிலைப்பான செயல்களைச் செய்யுங்கள். முத்தமிழ் நுழைவுவாயில் திறப்பு, வாணிதாசனார் சிலைதிறப்பு மகிழ்விற்கும் மன்றிறைவிற்கும் வாழ்த்திற்கும் உரியவைகளே! ஆனால், தமிழ் மொழிக்கு, இனத்திற்குத், தாங்கள் ஆற்றியுள்ள நிலைப்புப் பணிகள் என்றால்...! ஒன்றும் நிற்காதே!

வள்ளுவர்காலத்தே வாழ்ந்த புலவர்பெருமக்கள் பேரளவினர்! ஆனால் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் அய்யன் வள்ளுவன்மட்டுமே! இங்கு புதுச்சேரி ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்தோர், அமர்வோர் எவ்வளவு பேராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எக்காலமும் வாழும் முதல்வராகத் தாங்கள் மட்டுமே வாழ, தக்கபணி; நம் தமிழ்மொழிக்குத் தகைசால்வினைகள் ஆற்றுவது ஒன்றேயாகும்!

கட்டாயத் தமிழ்வழிக்கல்வி, தமிழ்வழிக்கல்வி, கற்றோர்க்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை, தமிழ்மொழி வழிபாடு, தமிழ்வழி அறமன்றம், ஆட்சிமன்றம், தமிழ்வளர்ச்சித்துறை, தமிழ்வழிக் கல்விவாரியம், தமிழில் விளம்பரப்பலகைகள் என எங்கும்தமிழ், எதிலும்தமிழ் முன்னிலை, முதல்நிலை பெற்று விளங்கும் நிலைப்பாட்டை இக்கூட்டத்தொடரிலேயே ஏற்படுத்தங்கள். இவை தமிழர்க்குரிய சலுகைகள் என அறிவித்து அகமகிழ், முகம்மலர், உளம் குளிர்ச்செய்யுங்கள்.

தகைசால் தமிழ்ப்பெரும! நம் தமிழ்மொழி முதன்நிலைபெற்று, நின்று, வென்றுயரவேண்டிய வினைப்பாடாற்றுங்கள்! என அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்! மொழிக்காப்புக்கு இருக்கின்ற சட்டநெறிகளை நடைமுறைப்படுத்துங்கள்! இல்லாததற்கு வேண்டிய சட்டநெறிமுறைகளை வகுத்திட வழிகாணுங்கள்!

“மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம் யாஉள முன்நிற்பவை” - என்பதுணர்ந்து நீன்புகழ்க்குரிய தமிழ்ப் பணியாற்றுங்கள்! தமிழைப்போற்றுங்கள்!

தமிழ்மாமணி புலவர் **மு. இறைவிழியனாரின்**
கிறித்திப்படைப்பு

-(தொடர்ச்சி)

சுவிவதெழுள்

அந்நாளை போற்றினா! அய்யுரை போற்றி
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்
உறந்தொரு வற்றினா! நித்யைக்

உறந்தொரு வற்றினா

கும்பக குறையிடம் தவகுறையு கார்த்தித்
தும்பயாய் நின்ற துறையுரை துறையுரை.

அறந்தொரு வற்றினா

அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா
அறந்தொரு வற்றினா

உருவனார் தயவு செய்தார்
 உரிமையாய்த் தடுத்தே கன்றோய்
 மயத்தின் அயரை வட்டு
 உருவன் துறையடை துறையே
 உருவத்தன் தயவு கோதூள்
 உருவனார் தயவை என்னல்
 உருவன் தயவை மன்றோ
 உருவன் தயவை செய்து செய்தார்.

இனியும் அன்று ஏகாம்பர்
 இனியும் பகையுள் நின்று
 இனியவன் தோயர் நன்றர்
 இனியவன் அன்றைச் சேடு
 உருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 உருவன் துறையன் அன்றைச் சேடு
 உருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 உருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 உருவன் துறையன் தாய்ப்பான்

அருவனார் தோடுள் செய்து
 அருவனார் அடைய நானே
 அருவனார் அருவன் துட்டு
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்
 அருவன் துறையன் தாய்ப்பான்

(தொடரும்)

அம்மா!....

ப. அருளி, ஆய்வறிஞர்/தலைவர்.

தூயதமிழ் - சொல்லாக்க அகரமுதலிகள் துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

பேரன்புக்கும் பேரருள்நெஞ்சத்திற்கும் ஈகவுச்சத்திற்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய அரிய சீரிய திருவுரு, நம் அம்மா!... நாம் நம் தாயிடம் காட்டிவரும் - கருதி மதித்துவரும் அன்பிலும் - ஆயிரங்கோடி மடங்கு உயர்ந்தன, அவளின் அன்பும் ஆசையும் பாசமும் நேசமும்!...

பெண் குமலியாகிய நாய் ஒன்று, குட்டிகளை ஈன்று அவற்றைப் பேணிப் புரந்து பாலூட்டிக் காத்துவரும் ஈன்ற அவ்விடத்திற்கு - அதனைச் சோறிட்டு வளர்ப்பவர்களேகூட அருகில் சென்றாலும் கடிபடாது திரும்புதல் அரிதிலும் அரிது! அந்த அளவுக்குத் தான்பெற்ற பேறுகள் மீதான அக்கறையும் காப்புணர்ச்சியும் நாய் என்னும் விலங்குகளிடமிருந்து மிக மிகுதியாய் இயல்பாயிருக்கையில் - அறிவிலும் தெளிவிலும் உச்சத்துயர்ந்து உயிரிகளிலேயே மேம்பட்டு விளங்கும் மாந்தவயிரோளான நம் தாய்க்கு, அதனிலும் மிகுதிப்பட்டே இவ்வுணர்வு அமைந்திருப்பது என்பதில் பெரிதும் வியப்பில்லைதான்!

[ஆயினும், நம்மில் எத்துணைப்பேர் அவளன்புக்கு ஓரளவுக்கேனும் ஈடாக - மாந்தவுணர்வொடு நடந்துகொள்ளுகின்றோம்?!... மதித்து வருகின்றோம்?!... புரந்து பேணிவருகின்றோம்?!... தமிழகத்திலும் மிகப் பரவலாக இக்கால் கால்கொண்டு பரவலுற்று வரும் "முதியோர் காப்பகங்கள்" பல, நம் பொறுப்பற்ற - தெளிவற்ற - திறனியற்ற (திராணியற்ற) - நாணங்கெட்ட பிறழ்மனக் கோளாற்று வளர்ச்சிப்போக்கின் கீழ்மையுணர்ச்சித் திரளைகளை புறத்தில் வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டும் அடையாளக் குறியீடுகளாக அல்லவோ காட்சி தருகின்றன?!...]

நம் தாயையும் தந்தையையும் ஒருசேர முதியோரில்லங்களுக்கு அணுப்பிவைப்பதில் பெருத்த அக்கறையையும் சூழ்ச்சியையும் - தமிழக குடும்பங்களுக்குள் மருமகன்களாக உள்ளுறையும் தமிழ்ப்பெண்டிற்களிற் சிலர் மிக நுண்ணுட்பமாகக் கையாண்டு வெற்றியீட்டிவரும் பல்வேறுவகை நிகழ்வுகளையும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் மிகப்பரவலாக நாம் காணுகின்றோம்!

அண்மைக் காலத் திரைப்படங்களும் - மிக அண்மைக்காலச் (சின்னதிரை) சிறுதிரைத் தொடர்விளாசல்களும் - திரைப்படத் திறனாய்வுகளும் - முண்டக்கட்டை விளம்பரங்களும் நிறைந்து பிறங்குமாறு மாணங்கெட்ட பிழைப்பு நடத்தும் நாளிதழ்களும் - கிழமையிதழ்களும் - குடும்பக்கதைகள் என்னும் மதிப்புப்போர்வையின் கீழ் - நாற்றங்கக்கும் மூளைக்கோளாற்று முழுத் தறிதலையராகிய (தறிதலை > தறுதலை) எழுத்தர் பலரின் வெளியீடுகளும் - மாண்பும் மதியும் ஒருசேரக் கெட்ட மாமழைக்களாகிய மெட்டுக்குப் பொட்டுவைத்துக் கட்டுக்கடங்காது திரியும் பட்டிமாடுகள் போல கிறுக்கி உமட்டித் தள்ளும் திரைப்படல் எழுத்தர், எழுத்தியர் ஆகி எகிறி நிற்கும் பலரின் வெளிக்கீடுகளும் ஒருசேர - அல்லது ஒன்றுக்குஒன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு நம் பெண்கள் பலரின் மூளைகளுக்குள்ளிருக்கும் ஒரு மூலைக்குள் போய்த்தங்கி நாட்டியம் நாட்டி நொட்டிக்கொண்டிருப்பதால் ஏற்படும் தொடர்ப்பாட்டுக்கு அகப்பட்டே - இத் தகாத் திரிவிளையாடல்களில் அவர்களிற் சிலர் நன்றிகெட்ட நயவஞ்சகத்தனத்தோடு ஈடுபடுகின்றனர்! இத் தகா இழிநிலை விளைகளுக்கு உடன்படுவதிலும் - துணைபோதலிலும் "ஆண்" என மார்தட்டித் திரிந்துவரும் ஆடவரும் சளைத்தவராக இலர்! [இந்நிலையில் ஆடவரும் பெண்டிரும் இன்று சமத்தவரே!] மெல்லிய இழையோட்டமாக நம் குழகத்துள் இன்று ஊடாடும் வினைமுறைப் பிறழ்வு விளைவுகளின் எதிர்நிழல்

இருக்கக்களையே - இன்றைய “முதியோர் காப்பகக்” காட்சிகளிடையே நாம் காணுகின்றோம்!

இத் தகாய் பெண்டிரின் அடங்காமைக்கு நேர் எதிர்ப்புறத்தில் ஆணின் உள்ளார்ந்த அடக்கவொடுக்கமும் - நேரிய திடாரிக்க நெஞ்சின்மையும் காரணங்களாகிக் கிடக்கின்றன! முற்குறிப்பிட்ட குழகக் கோளாற்றுச் சூழல் வழியே-ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுப்பட்டவாறு தன்னலத் துய்ப்பு வெறியானது மிகக் கொழுத்து வளர்ந்துவரும் போக்குகள்- அண்மைக்காலத்தில் அதிக அளவில் ஆட்டம் போட்டுவருகின்றன! இவை ஒருபுறங் கிடப்பன, ஆகுக!]

‘ம்ம்ம்மா அஅ.....’ என ஆவும் கன்றும் ஆங்கொன்றும் ஈங்கொன்றும் என எதிரெதிராக நின்று கதறியழைக்கும் கவினொலிகளிற் கருத்துச்செலுத்தித் தன் தாயை அழைத்தற்கும் தமிழ்ச்சேய் வெளிப்படுத்திய ஒப்பீட்டு விளிப்பு ஒலியே, “அம்ம்மா” என்பதாகும்!... மறையை பிற விலங்குகளின் ஒலியீடுகள் எவையும் - இவைபோல் இத் தமிழ்ச்சேயைக் கவரவோ - ஈர்க்கவோ இல்! சுற்றுச் சூழல் கற்றுத்தந்த முதல் இயற்கைப்பாடங்களில் இதுவும் ஒன்று! அடவியிடையே - ஆடு மாடுகள் மிகப்பல பல்கிய நிலையிலாக நீடுற ஓடி ஊடாடிய இயற்கைச் செழுமைச் சூழல் வாய்ந்திருந்த காலம், அது!

ஆடுகளும் - மாடுகளும் (மாடுகளின் உட்பிரிவுப் பாலினமான ஆக்களும்) கன்னங்கரேலெனக் கருத்திருந்த தோற்றத்தொடு விரைவுலாக் கொண்டிருந்த மிகத் தொல்பழம்பன்டைக்காலம், அது!

யா : (கருமைக் கருத்து வேர்). யாஅடு > யாடு : கரியவகை உயிரி.

யாடு > ஆடு

[பன்னிரண்டு சமன் ஓரை வகுப்புக்களாக (Signs of the zodiac) முந்தைக் காலத்தில் கிரேக்கரும் உரோமானியரும் ஆகிய மேலையர் வகுத்திருந்தவற்றுள், (Aries) என்னப்பெறும் பிரிவு, ஆட்டின் தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர் சூட்டப் பெற்றது. ‘ஆடு’ எனும் செந்தமிழ்ச் சொல்லே - இலத்தீன மொழியில் “Aries” என்றவாறு திரித்தொலிக்கப் பெற்றது! (ஒப்பு நோக்குக்கு : அடைக்காய் (= பாக்கு, கமுகு) > (English) (Areca nut). இவ்வகையிலான திரிபு - உலகமொழிகளிடையே பொதுப்பெற்ற நெறிமை வாய்ந்தது. தமிழிலும் இந் நிலைகள் உள. (காண்க: பட்டடை > பட்டறை. அடுப்பங்கடை > அடுப்பங்கரை. திடம் > திறம்)

ஆங்கிலத்துள் உட்கொள்ளப்பெற்றுப் பதிவுற்றுப் பயன்படும், “Aries” எனும் இச் சொல்லுக்குப் பொருளாக - எருதந்துறைப் பல்கலைக்கழகக் குற்றகர முதலி (C.O.D) தரும் குறிப்பை இவ்விடத்திற் காண்பது தேவையானதாகும். (Aries : (n) Sign of the Zodiac, the Ram.

Ram : என்பது, செம்மறிக் கடா (ஆட்டுக் கிடாய்)

இந்த ‘Ram’ என்பதுவும் “உரம்” என்னும் வலிமைக்கருத்து அடிப்படைத் தமிழ்ச்சொல்லொன்றின் திரிபேயாகும்! நார்வே மற்றும் செருமானியக் குடியேற்ற நாடுகள், இசுக்காண்டிநேவியம் (Scandinavia) ஆகியவற்றுள் மிகப் பரவலுற்றிருந்த பழஞ்செருமானிய மொழிச்சொல்லே, “ramm(r)” என்பது. (Ramm(r) = Strength) பழஞ்செருமானியத்திலிருந்து இடைக்காலத் தாழ் செருமானியத்திற்கும் பின் இடைத்தச்சு (Middle Dutch) மொழிக்கும் அதற்கும் பின்னர்ப் பழைய ஆங்கிலத்துமாக ஊடோடி, இன்றைய ஆங்கிலத்துள் ‘Ram’ என்றவாறு நிலைகொண்டுள்ளது!

உரம் என்னும் வலிமைக்கருத்துடைய செந்தமிழ்ச்சொல்லினின்றே பழைய இத்தாலியின் ‘Rome’ என்பது ஒரு நாட்டுப்பெயராகவே இலத்தீன

மொழியுள் சென்று வழங்கப்பெற்றது. நாம் 'இத்தாலி' என்னும் Italy- உம், நம் செந்தமிழ்ச்சொல்லான விடலையை (விடை = காளை) உள் வாங்கிக் கொண்ட இலத்தீனத்தில் "Vitulia" எனவும் -அதன் பாங்கினின்று கிரேக்கமொழி 'Italos' எனவும் ஆகத் திரிபுகள் மேற்கொள்ளப்பெற்று இயன்றன! இக் கிரேக்கத் திரிபுச் சொல்லான 'Italos' என்னும் சொல்லுருவின் மறுதிரிபாகவே 'Italia' என்னும் சொல் இத்தாலிமொழியுள் படிவெய்தியது! இவை போலும் மொழியியல் உண்மைகளிற் பல தனியே விளக்கத்தக்கன! இவை ஒருபுறங் கிடப்பனவாகுக!

யாடு > ஆடு. காண்க : "யாடுங் குதிரையும்"

(காண்க : தொல். பொருள் : 556 :1, 592 :1, 609 :1 அகம் : 394 :13. பதிற்று : 78:13)

யாடு > ஆடு [ஓ.நோ: யாண்டு > ஆண்டு, யானை > ஆனை,

யாமை > ஆமை, யாறு > ஆறு, யானு > ஆனு.

மை : ஆடு மய் (>மை) : கருமைக்கருத்து வேர்.

மை = கருநிறம். "மறவர் மைபடு திண்டோள்" (அகம் : 89:12)

= கருமுகில் "மைபடு சென்னிப் பயமலை" (கலி : 43 : 6)

மை + ஆன் > மையான் : எருமை. "இருணறி மையான்" (குறுந் : 279:1)

மை : ஆடு. மை + ஊன் > மையூன் : ஆட்டுக்கறி, ஆட்டிறைச்சி.

காண்க : (நற் : 83 : 5) (பதிற்றுப் : 12:17) (புறம் : 96:7. 261:8)

மை + விடை > மைவிடை = ஆட்டுக்கிடாய், ஆட்டுக்கடா.

"வாயின் மாடந்தொறும் மைவிடை வீழ்ப்ப" (புறம் : 33: 21)

"மைவிடை இரும் போத்து" (புறம் : 364 : 4)

யா : கருமைக்கருத்து வேர்

யா > ஆ = கரிய நிறத்ததாகிய ஆன் (பசு), ஆ.

கன்று ஈனுவதும் பால்தருவதுமாகிய ஆன், ஆ.

"செங்கண் புன்றறாக் காதல் குழவிக்கு ஊறுமுலை மடுக்கும்" (ஐங்குறு : 92 : 1)

"ஈற்றா விருப்பின் போற்றுபு நோக்கி" (பொருக : 151)

"ஆபயன் குன்றும்" (குறள் : 560: 1)

"ஆஇன நிரை தீம்பால் பிலிற்ற" (திணைமொழி ஐம்பது : 30 : 2)

பண்டைத்தமிழகத்தில் ஆக்கள் பெரும்பாலானவும் கரிய நிறத்திலேயே இருந்தன. கலவை நிறத்தினவாகிய ஆக்கள் மீக்குறைவாகவே இருந்துள்ளன என்பதை "ஆ" என்பதனுள் உள்ள சொற்கருப் பொருள் துலங்கச் சுட்டுகின்றமையை, இவ்விடத்திற் கருதுதல் வேண்டுவதாகும்.

(குரால் ஆன்) > குராலான் (குறுந் : 224 :4) = செம்பழுப்பு நிறம் வாய்ந்த ஆ

(சேது ஆ) > சேதா (நற் : 213 : 4, 359 :1) (அகம் : 79:7) : செந்நிற ஆ

(சேது ஆன்) > சேதான் (அகம் : 394 : 6) : செந்நிற ஆ.

சேதா, சேதான் எனும் சொல்வழக்குகளுக்கும் முன்னீடாகவே, சிவந்த நிறத்து ஆவினைச் சுட்டுதற்குச் "சே" என்னும் ஓரொலிச்சொல்லும் வழக்கிலிருந்துள்ளமையைத் தொல்காப்பிய நூற்பாவொன்றால் அறிய இயல்கின்றது. (காண்க: "பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன் வேண்டும்" (தொல். எழுத். உயிர்பாய் : 77)

இவ்வாறு பல நிறங்களிலாக, - ஆக்கள் பண்டையிலேயே இருந்திருக்கின்றன எனினும், அவற்றின் தொகை எண்ணிக்கை - கருநிற ஆக்களின் எண்ணிக்கையளவினும் மிக் குறியதுவே! இதனைச் சொற்கருக்களின் பின்புலவுண்மைகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன!

“ஆவேறு உருவின ஆயினும் ஆ பயந்த பால்வேறு உருவின அல்லவாம்” என்னும் நாலடியார் கருத்துவாரி (நாலடி : 118), நன்கு நிறக்கலப்பு ஏற்பட்டுவிட்ட பின்னறையிலமைத்த குறிப்பீடாகும் என்பதையும் இவ்விடத்திற்கு கருத்துதல் வேண்டும்.

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே “ஆன்” ஆகிய பெற்றத்திற்கும் - எருமைக்கும் - மரைக்கும் ஆக “ஆ” என்னும் சொல் பரவலாகவும் பொதுப்படவும் ஆளப்பெற்றது என்னும் உண்மையுள், ஆவின் பண்டைப் பழந்தொல் நிலையையும் நாம் விளங்கிக்கொள்ளவியல்கின்றது! (காண்க : “பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே” (தொல். பொருள். மரபி : 61)

“கய்” - என்னும் கருமைக்கருத்து வேரினின்ற வளர்ந்தெழுந்த “காளை” என்னும் ஆவின ஆண்பால் விலங்குயிரிக்குரிய பெயரீட்டிலும் இக் கருமை உண்மையை நாம் காணலாகும்.

கய் > கயல் > கல் > கள் : கருப்பு   கள் > கண் : கருப்பு.

கண் + ண் + அன் > கண்ணன் : கருப்பன்; கரிய நிறத்தவன்.

கண் : கரிய நிறத்ததாகிய விழி.   கள் > காள் : கருப்பு.

காள் + ஆன் > காளான் : கருப்பு நிறத்ததாகிய ஆம்பி.

காள் + இ > காளி : கருநிறப் பெண்தெய்வம், கருப்பி

காள் + ஐ > காளை : எருது, கரிய நிறமுடைய ஆனின் ஆண்பால் விலங்கு.

மிகப் பெரும்பாலும் கரிய நிறத்தனவாயிருந்த ஆட்டினத்தையும் - மாட்டினத்தையும் வளர்த்துப் பேணிப் பயன்பெறக் கற்ற முல்லைநிலத்துத் தமிழர்களின் வாழ்வுமுறை அடிப்படையைத் தெளிந்து நோக்கிய மற்றைய தமிழ்நிலத்தவர், அம் முல்லைநிலத்தவரை (யா+அர் > யாயர் >) “ஆயர்” என்றவாறு பெயரிட்டுக் குறித்துச் கூடுவாராயினர்! (காண்க: “ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப் பெயர்” (தொல். பொருள் : 23). (மே.கா) (புறம் : 390:1) (யா + அன் > யாயன் >) ஆயன் : ஆக் கூட்டத்தின் உரிமையாளன். காண்க : (கலி : 115:4), (குறள் : 1228), (ஐந். ஐம் : 7) (ஐந். எழு : 28 : 2) மேலுங் காண்க : ஆயமகன் (கலி : 105 : 66) ஆயமகன் (கலி : 101 : 38) ஆயர்மகன் (கலி : 109 : 12) ஆயர்மகன் (கலி : 105:58) ஆயர்பாடி (சிலம்பு :16:46)

யா+அடு > யாடு = ஆடு

யாடு + ஐயன் > யாடையன் > யேடையன் > யெடையன் > எடையன் > இடையன்.

ஆடுகளை மட்டுமே முதற்கண் ஓட்டி வளர்த்து வாழ்க்கைநடத்திய தொழிற் பிரிவினனுக்குரிய சிறப்புத் தனிச்சொல்லே, “இடையன்” என்பதாகும்.

பின்றையில், இச் சிறப்புச்சொல் தன் தனிப் பொருண்மையிழந்து ஆடு மாடு எனப் பிரிவு வேறுபாடற்ற நிலையில் இரண்டனையும் வளர்த்துவாழும் தொழிலினப் பிரிவினனுக்குப் பொதுப்பெயராக வழங்கலாயிற்று.

இடையன் : (காண்க: பெரும் : 175. நற் : 142:4. அகம் : 94:4. புறம் : 54:11)

ஆயன் என்பதற்குரிய பெண்பாற்சொல் ஆயத்தி என்பதாகும்.

ஆய்+அத்தி > ஆயத்தி. (“அத்தன்” என்பதற்குரிய பெண்பால், “அத்தி”)

(ஒ.நோ: ஆய்மகன் (பெரும் : 162) (முல்லை : 13) (புறம் : 33:2)

ஆயத்தி என்பது வழக்கில் ஆயத்தி எனவும்திரியும். இவ் “ஆயத்தி” என்பதுவே பேச்சுவழக்கில் “ஆய்ச்சி” என்றாகிப் பெரும்பயில்வின் வழியே இலக்கியவழக்குத் தகைமையும் வாய்ந்தது.

காண்க : ஆய்ச்சியர் (கலி : 106 : 32. சிலம்பு : பதி : 77:15:206)

விலங்குகளிலேயே வலிய புணர்ச்சியீடுபாட்டைத் துடுமென நிகழ்த்தும் திறத்தில் வல்லமை சான்ற உயிரியாக ஆவொடுகூடும் காளைமையே தமிழ் மாந்தன் கண்டான்! அக் கரும்புணர்ச்சியைக் குறிக்கும் முகமாகவே காளைக்கு “ஏறு” என்றவாறு முதற்கண் சிறப்புப் பெயரிட்டான்!

நற்றமிழ்-உ0௬௭, மடங்கல் (ஆவணி) 17-8-2006

௯ (9)

ஏறுதல் = உயர்தல், மேலேறுதல் (காண்க : காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி (சிறுபாண் : 179) ஆவிள் மீது மேலேறி வன்மையொடு கூடும் காளைக்கு "ஏறு" என்று தனிச்சிறப்புப் பெயரிட்டமை - தமிழர் தம் வாழ்க்கைச் சூழலில் - அடவியில் பரவலாகக் கண்டுணர்ந்த வெளிப்பாடு ஆகும்! - ஏறு : காளை. "மண்படு மருப்பின் கார் ஏறு பொருத கண்அகல் செறுவின் (பெரும் : 209-210). "இகழ்வார்முன் ஏறுபோல் பீடுநடை" (குறள் : 59) "அடலேறு என நிற்கும்" (திருமந்திரம் : 2411) "அடலேறு" (தேவா : 1, 34:1)

சிறப்பாகக் காளையையே குறித்துத் தொடங்கிய சொல் - அதுபோலும் ஆண்மையாற்றல் மிக்க வன்புணர்ச்சியை மேற்கொள்ளுவனவாகிய பிற ஆண்பால் விலங்குயிரிகளையும் குறித்தற்கான குறியீட்டுச்சொல்லாகவும் பண்டையிலேயே பரவலுற்றது.

ஏறு > ஏறை > ஏற்றை = ஏறு.

"ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கு எல்லாம் ஏற்றைக் கிளவி உரித்தென மொழிப" (தொல். பொருள். மரபி:50)

இந் நூற்பாவுள் படிந்துள்ள "புணர்ந்த" எனும் சொற்பயன்படுத்தும், உட்பொருளாகப் புணர்ச்சியாகிய கூட்டக்கருத்தினையும் உள் தாங்கியுள்ளமையையும் நாம் சண்டு உளந்தாங்குதல் வேண்டும். இவ் வகை முறையில் - "ஏற்றை" என்பது புலியையும் (குறள் : 141) கரடியையும் (அகம் : 72:5) நாயையும் (பட்டினப் : 140) குறித்தவாறும் வழங்கின!

இவையேபோல், பன்றியையும், மாணையும், மாவின வகையுட்பட்ட மரையையும், உழையையும், காளையையும், எருமையின வகையுட்பட்ட கவரியையும், எருமையையும், கடற்சுறாவையும் "ஏறு" எனும் இச்சொல் முது பண்டையிலேயே குறித்தது எனத் தம் மரபியற்பகுதியுள் தொல்காப்பியர் பதிவு செய்துள்ளமை சண்டுக் கருத்தக்கதாகும். (காண்க : தொல். பொருள் . மரபி: 39,40,41) ஏற்றை என்பது, ஆண்பாற் பொதுப்பெயராக வழங்கத் தலைப்பட்ட பின்னர் நிலைத்திணைவகைப் பெயரொடுங்கூட, அது ஏறியது. (காண்க : ஏற்றைப்பனை = ஆண்பனை. "இடுகாட்டுள் ஏற்றைப் பனை" (நாலடி: 96).

இவை எப்படியெப்படியோ ஆக வளர்ந்து நீடியிருப்பினும் - "ஏறு" என்பது காளையையே சிறக்கக் குறித்தெழுந்து தலைமையுற நின்று தொடர்ந்தது என்னும் உண்மையை - "ஏறங்கோட்பறை" - "ஏறங்கோள்" - "ஏறுகொள்வென்றி" - "ஏறுகோட்பறை" - "ஏறுகோடல்" - "ஏறுகோள்" - "ஏறுதழுவுதல்" என்றவாறான பழஞ்சொற் கூட்டு வழக்குக்களும், "ஏறுவிடுதல்", "ஏறுவிடுத்தல்" என்றவாறான பின்றைய வழக்குக்களும், - காளை ஊர்தியனாக இங்குவாழ்ந்த தமிழ் மதவியலாளரால் வளர்த்தெடுக்கப் பெற்ற சிவனை ஏறான், ஏறுடையான், ஏறுயர்த்தவன், ஏறார்ந்தோன், ஏறேறி எனப் பலபெறச் சூட்டிய தொடர்ச்சி வழக்குக்களும் மிகத்துலக்கமாக்கி நம்முள் நிறுத்துகின்றமையை நாம் நன்கு கருதுதல் வேண்டும்.

"அண்ணல் நல்லேறு இரண்டுள் மடுத்து" (புறம் : 288:2)

"ஓடா நல்லேற்று உரிவை தைஇய" (அகம் : 334 :1) - வெற்றி முரசம் செய்வோர் புலியை வென்ற காளையின் தோலைப் போர்த்து அவ்வெற்றி முரசம் உருவாக்குவது இங்கு வழக்கம்; பண்டைய தமிழரசர் மரபு! "கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த மாக்கண் முரசம்" - என்னும் அகநானூற்று அடியும், பிற பதிவுகளும் இம் மரபுண்மையை நமக்கு உணர்த்துகின்றன! (காண்க : புறம்: 288:2 அகம் : 334 :1:2)

"புனை மருப்பு அமுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருதுவென்ற கனைகுரல் உருமுச் சீற்றக் கதழ் விடை யுரிவை போர்த்த துனை குரல் முரசம்" எனவரும் சீவகசிந்தாமணி வரிகளும் இதன் தொடர்நிலை வரலாற்றைப் பதிவுசெய்து நிற்கின்றமையைக் காணலாகும்!

ஏறுதலும் - விடுதலும் இடக்கர்ப் பொருட்டான வினைகளுமாகுவன!

இவ் ஏறுகை நிலையை அடுத்துஓத்த "விடுதல்" என்னும் புணர்ச்சி மேற்கொள்ளுதல் பொருள் அடிப்படையிலேயே (விடு+ஐ>) விடை எனவும், (விடு+அல்>) விடல்>விடல் + ஐ>) விடலை எனவும் (ஏறுகைச் சிறப்புநிலை காரணமாகக்) காளையைக் குறித்தெழுந்தன ஆயின என்பதுவும், இவ்விடத்திற்கு கருதுதற்கு உரியன!

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னர்க் காட்டில் இயல்பாக மேய்ந்து கொண்டிருந்த மாடுகளைக் கூட்டமாகச் சென்று வெருட்டி வேட்டையாடிப் பிடிப்பது என்பது வழக்கமாகவும் தேவையாகவும் இருந்தது! காடும் காடு சார்ந்த இடமுமாயிருந்த முல்லைநிலத்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தொழில், அது! ஊனுக்குரிய ஊன் - ஆவின் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் எனும் ஐந்து அடிப்படைச் சுவையுண் பொருள்கள் - தோற்கருவிகளுக்கென வேண்டியிருந்த போர்வையாகிய உரிவை ஆகியனவற்றிற்கு அடிப்படைத் தேவைகளாகக் காளையும் ஆவும் இருந்தன! அவற்றிற்கு இக்கால் அமைந்திருக்கும் கொம்புகளினும் மிகக் கூர்த்தனவான கொம்புகள் முன்னர் அமைந்திருந்தன! பிடிப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதன்று! அரிதிலும் அரிது!

(குத்துவதற்கென்றே மிகச்சில இலக்கம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடாகவே தோன்றி எழுந்து கூர்த்துக் குத்திட்டிருந்த அருமையான தற்காப்புக்கருவிகள், அவை! "சூய்" என்னும் துளைப்புக்கருத்து வேரினின்று தோன்றிய சொல்லே, "கொம்பு" என்பது ஆகும்! (சூய்>சூயம்> (சூயம்+பு) > சூயம்பு > சும்பு > கொம்பு). "கோடு" என்னும் கொம்பைக் குறித்த சொல்லும் "சூய்" எனும் அதே துளைப்புக்கருத்து வேரினின்றே தோன்றியுள்ளது. (சூய்>சூயல்>சூல். (சூல்+து) குற்று > குத்து) சூல் > சூள் > சூள் + து > சூட்டு > சூடு > கொடு > கோடு = கொம்பு). (வளைதற்கருத்தில் இக் கொம்புக்கான "கோடு" என்னும் சொல் தோன்றியிருக்கலாம் என்னும் கருத்து, இந்நிலையைப் பொறுத்த அளவில் பொருந்தாது!)

"கொல் ஏறு" எனக் கவித்தொகையுள் வரும் [101 : (-41), 103(-62), 105 (-56), 106(-38), (-41), 107(-2), 123(-9)] ஏழிடங்களும் - புறத்துள் வரும் (309(-4), (கொல்லல் ஏறு) 4(-4) ஈரிடங்களும் - மதுரைக்காஞ்சியுள் வரும் ஓரிடமும் (732) கடைக்கழக அளவிலுந் தொடர்ந்திருந்த அதன் தாக்கிக்கொல்லும் மரபுத் தகைமையைப் புலப்படுத்துவன!

அதனை அடக்கிப் பிடித்தற்குக் கடுமையான வலிமை வேண்டும்! அதுவுந் தன்னந்தனியொருவனாக அதனைக் கட்டுப்படுத்தி வயங்கொள்ள பேரரிய திறப்பாடு வேண்டும்! அப்படிப்பட்ட வயவன் ஒருவனே - வலிமையாளனே தன் பெண்ணுக்குக் கணவனாக அமைய வேண்டும் என்று ஒவ்வோர் ஆயனும் அன்று விரும்பினான். அவ் வகை விருப்பத்துக்குள் - வழக்கத்துக்குள், வாழ்வியல் நடத்துவதற்குரிய தகுதிப்பாடு என்பதும் அடிப்படையாகக் கிடந்துள்ளது என்பதையும் நாம் கருதுதல் வேண்டும்! தன்னந்தனியனாகவே சென்று காளையை அடக்கிப் பிடிக்கும் திறம் ஒருவனுக்கு இருந்துவிட்டால் - வேண்டும்பொழுது அவன் அதனைக் கொண்டுவரக் கூடுவன்! வாழ்க்கை இயக்க நடைமுறைகளுக்குத் தடையில்லாத நிலையும் அதன்வழி அமையும்! இத் தகு வினைவகையின் பல்லாயிரம் ஆண்டுத் தொடர்ச்சியே கடைக்கழகக் காலத்திலும் நடந்தேறியது! அந் நிலையின் எச்ச நிழற் படிவுகளாகவே இக்காலத்தும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு தமிழகத்துள் பல்விடங்களிலும் "சல்லிக்கட்டு" "மஞ்சு விரட்டு" எனும் பெயர்களிலான நிகழ்வுகள் அறாது தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்த்தல் வேண்டும்.

சல்லிக்கட்டு : [சல்லி : சிறிய மாழைத் துண்டாக வெட்டி உருவம் பதித்து உருவாக்கப் பெற்ற சிறுகாசு.] (உருவம் பதித்தமை அடிப்படையிலேயே “ருப்பா” - “Rupee” போன்றன, தோன்றின!) சல்லி, செப்புக்காசாகவும் பின்றையில் உருவாக்கப் பெற்றது. ஆனை உருவம் பதித்த காசே, அணா (Anna) என வழங்கியது. ஓர் ஆனைக்காசில் பன்னிரண்டில் ஒரு பகுதி எனும் மதிப்புடைய சிறிய காசே, முந்தைய வழக்கில் “சல்லி” என்பது ஆகும். (“காசு”, வாழ்க்கை வழக்கத்துள் வந்த பிறகு ஏற்பட்ட நடைமுறைப் பணைய வகையே, இச் சல்லிக் கட்டு நிகழ்ச்சி!)

வலிவறு வளர்த்தெடுத்த, - கடுமையும் கொடுமையும் சினமும் சீர்த்த காணாயின் கொம்புகளுக்கிடையில் சல்லிகளைச் (சல்லி என்பது முற்குறித்த சல்லிக் காசு) சிறு முட்டையாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டு - அடக்குவான் (அச் சல்லிக் கட்டாகிய முட்டையை) வெற்றிப்பரிசிலாக அடைதற்கென - அக் காணையைக் கட்டவிழ்த்து ஏவிவிடும் மறவினையாட்டு நிகழ்ச்சியே, இச் சல்லிக்கட்டு.

மஞ்சுவிரட்டு : “மஞ்சு” என்பது காணையை அதன் வலிமையுற்றங் காரண அடிப்படையில் சுட்டிய “மைந்து” எனும் சொல்லின் திரிபு வழக்காகும்! (மைந்து = வலிமை.) காண்க : “மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை” (தொல். பொருள் : 70), “ஐந்து” என்பதனை “அஞ்சு” என்றவாறு சுட்டும் பேச்சுவழக்கு நிலை போன்ற, ஒலித்திரிபுக் கூறுடையது, இம் “மஞ்சு”! “மஞ்சு” ஆகிய இக் காணையேற்றை வெருட்டி அடக்கிப் பிடிக்கும் வினையாட்டு வகை நிகழ்வே, “மஞ்சு வெருட்டு” என்பதாகும். இது, பேச்சுவழக்கில் “மஞ்சி விரட்டு” எனவும் படும்! (வெருள் + து > வெருட்டு > வெரட்டு > விரட்டு)

காளைமாடு - ஆ போலும் இப் பயன் விலங்குகளைப் பற்றிய செய்திகளை (“மற்றொன்று விளித்தல்” என்னும் குற்றம் படுவது போன்று, அறியார்க்கு மிகையாகத் தோன்றும்படி) இவ்வளவுக்கு வரலாற்றுப் பின்னணி காட்டிச் சுருக்கவிளக்கம் பெற ஈண்டுச் சுட்டியதன் நோக்கமே - இத் தமிழ் மாந்தரோடு அவற்றின் தொடர்புநிகழ்வுகளை நினைவுட்டி முன்நிறுத்துதல் வேண்டும் என்பதற்கேயாம்!

தம் தொடக்கக்கால வாழ்க்கையைக், - கருத்து விளங்கத் தொடங்கிய அம் முற்பகுதிப் பொழுதுகளில் தம்மைச் சுற்றிலும் மேய்ந்து வாழ்ந்த ஆவும் - கன்றும் - எருதும் - எருமையும் ஆகியன ஒன்றுக்குள் ஒன்று தத்தமக்குள் கத்தி விளித்துக்கொண்ட “ம்ம்ம்மாஅஅ!...” என்னும் இயல்பான இயற்கை ஒலியீட்டையே - தம் வாழ்விலும் தத்தம் தாயரை விளித்தற்கு, முதுமுந்தைத் தமிழர் தலைப்பட்டனர்!

உணர்ச்சியொலிகளில் தலையாயதான அங்காப்புஒலி முற்படுமாறு “ஆம்ம்ம்மாஅஅ...” என்றமை, அடுத்த படிநிலை வளர்ச்சியை உடையதாகும்! (ஆ+ம்ம்ம்மா > ஆம்மா >) “ஆம்மா” எனும்படித் தாயினை நோக்கி விளித்த நற்சொல்லைத் தமிழ்மாந்தன் கற்றுக் கொண்டது, முற்குறித்த ஆவினத்திடமிருந்து பெற்ற - ஒலியீட்டு அமைப்பு விளி தந்த கொடையாலேயே ஆம்!

(ஆவின ஒலியீட்டின் இவ் அடிப்படையிலேயே, அனைத்து விலங்குகளுக்கும் உரிய பொதுச்சொல்லாக “மா” என்பதுவும் தமிழ்நாவில் தாலாட்டு கொண்டது! (மா : விலங்கு, காண்க : “மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே” தொல். பொருள். மரபி : 32 : 1)

முந்துநிலை அடிப்படையில் “ம்ம்ம்மாஅஅ...!” ஒலிக்கு முதலுரிமையுடைய ஆவினவுயிரியை (மா+அடு>) மாடு என்றவாறான

பெயர்கொண்டு சுட்டியமையையும் இவ்விடத்திற் கருதிப் பார்க்கலாம்!

அம்மா : தாயை நோக்கிய (சேயின்-) விளி.

(இக்கால வழக்கில் பெயராகவே நின்று நிலை கொண்டுள்ளது!) (“அம்” என்பதின்னிறு தோன்றிய “ஆம்” எனும் தாயினைக் குறித்தெழுந்த சொல்லினும் முந்துநிலை வாய்ந்தது, இவ் அம்மா!...)

மிகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்காலப் பழமையும் தொடர்ச்சியும் கொண்டு முற்றிய மொழிவளர்ச்சிநிலைக் காலத்தில் “அம்மை” என்னுமாறு செம்பெயர்ப்பேறு பெற்றது! இதன் பதிவுநிலையைக் கடைக்கழகக் காலத்துக்கும் பிந்திய நூல்களிலேயே காணவியல்கின்றது. (காண்க : “அத்தனொடும் அம்மை எனக்கு ஆனார்” தேவாரம் : 6, 53, 9)

நூலுக்குரிய எண்வகை வனப்புக்களுள் ஒன்றாகவும் - “அழகு” என்னும் பொருள் கொண்டதாகவும் - “அமைதி” என்னும் பொருள் வாய்ந்ததாகவும் உள்ள “அம்மை” என்னும் சொல் - அடிப்படையில் வேற்று வேர்களில் எழுந்தது ஆகும்! அனைத்துத் தேவைகளுக்கெனவும் அடிக்கடி தன் தாயினை அழைத்து அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டியிருந்த சேயின் சூழல் வளர்ச்சியில் - எதற்கு எடுத்தாலும் “அம்ம!” “அம்ம!” என்னும் விளியொலி தொடர்ந்து நீடியது!

“நான் சொல்லும் இச் செய்தியைச் செவிமடுத்தீர்களே!” என்னும் பொருட்பாடுடைய தொடக்க ஒலியீடாக, இவ் “அம்ம!” என்னும் சொல்லே வழங்கத் தலைப்பட்டது! இவ்வுண்மையையே, தொல்காப்பியர் தம் இடையியற் பகுதியில் “அம்ம கேட்பிக்கும்!” (தொல் சொல் இடை : 28) என்றவாறு ஒரு தனி நூற்பாவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்! இதன் தொடர்ச்சி வழக்குப் பதிவுகளை ஐங்குறுநூற்றுள் வரும் (31...40) (111.....120) (221.....230) (331...340) நூற்பது பாக்களின் தொடக்க வரிகளின் முனைநுதிகளிற் காணலாகும்! “அம்ம வாழி தோழி!” என்பது, அப் பதிவு மொழி!...

இவ் “அம்ம!” என்பது, முற்கூட்டிய “கேள்” என அழைக்கும் இடைச்சொல்லாகவும் - வியப்பைத் தெரிவிக்கும் இடைச்சொல்லாகவும் (புறம் : 182:1) வருத்தத்தால் இடுகின்ற இரக்கக் குரலாகவும் பரவலுற்றது!

உவப்பு - வியப்பு ஆகிய குறிப்புக்களை உணர்த்தவல்ல “அம்மா!” எனும் பண்டைய சொல், கடைக்கழகக் காலத்திலும் அறாத பயில்வொடு ஆட்சியிலிருந்தது! (கலி : 147:14) அம்மா! என்னும் பண்டைய ஒலியீடே - மிக அண்மையிலுள்ள தன் தாயினைக் குறித்து ஒலித்த அண்மைவிளிப் பேறு பெற்று “அம்ம” என்றாகியது.

(அம்மா + அன்னை (= தாய்) > அன்னாய்)

அம்மா + அன்னாய் > அம்மானாய் (தாயினைக் குறித்தெழுந்த (சுட்டுச் சொல்லாகிய) விளி.

(ஒ.நோ : தாய் + அம்மை > தாயம்மை)

அம்மானாய் > அம்மானய் > அம்மாளை.

அம்மாளை = பெண்கள் கூடியமர்ந்தாடும் பண்டைத் தமிழகத்து ஆட்டவகைப் பெயர்.

மிகப் பண்டையிலேயே “அம்ம” என்னும் சொல் (பேசுதற்கு-) உரைத்தற்கு விளித்துக் கூவும் பொருட்சொல்லாகப் பயன்பட்டிருந்தமையை, “அம்ம” என்னும் உரைப் பொருட்கிளவியும்” (தொல். எழுத். உயிர்மயங்கு : 8:7) என்னும் நூற்பா வரியொன்றுள் தொல்காப்பியர் பதிவுசெய்துள்ளார். இருப்பினும் “அம்ம” என்னும் உரைப்பொருட்சொல்லின் நீட்டமாகிய “அம்மா” என்றவாறும் வருதல் இயல்புவழக்குக்கு உரியதுவே என்பதுபட, அவரே, “உரைப் பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்” (தொல். எழுத். உயிர்மயங்.10)

எனத் தனிநூற்பா ஒன்றும் உடன்வரைந்து பதித்துள்ளமை கூர்த்துக் கவனத்திற் கொள்ளுதற்குரியது. “அம்ம” என்பதிலும், “அம்மா” என்பதுவே முந்தைய வடிவம் என்னும் உட்கூறும், இதனுள் உள்ளது!

“முறை” என்னும் தமிழ்ச்சொல்லொன்று, பல்வேறு பொருட்பாடுகளை உடையது என்பதை நாம் அறிவோம். “முறு” என்னும் வளைவு - சுழற்சி ஆகிய கருத்துப் பொருண்மைகளையுடைய பகுதிச் சொல்லினின்றே, “முறை” என்னும் சொல் உருவாக்கப்பெற்றது. “முறை” என்னும் அச் சொல், உறவுமுறைப் பெயரைச் சுட்டும் பொருண்மையையுங் கொண்டது என்பதையும் நாம் அறிவோம். (காண்க : ஆசாரக் கோவை : 80:2-4). உறவு முறைக்கேற்பப் புரிந்து கொள்ளப்பெறும் திருமணக்கட்டுக்கு “முறைக்கட்டு” என்பது பெயர். (யாழ்ப்பாணவழக்கு) மணம் புரிதற்கு உரிய உறவுமுறையுள்ள பெண், “முறைப்பெண்” என்றும், மணம் புரிதற்கு உரிய உறவுமுறையுள்ள ஆடவன், “முறைமாப்பிள்ளை” என்றும் - இன்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றமை கருத்திற் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

இப்படி உறவுமுறைப் பெயர் எதுவாயினும் - அதனைக் குறித்தற்கு “முறைப் பெயர்” என்பது, மிகப்பண்டைய தமிழ் மரபு வழக்கு ஆகும். (காண்க : தொல். சொல் விளி : 127, 137, 148). “முறைநிலைப் பெயர்” என்றவாறும், இம் “முறைப்பெயர்” சுட்டப் பெற்றது. (காண்க : தொல். சொல். பெயர் : 166 : 3)

முறைப்பெயர் : உறவுமுறைப் பெயர்.

“அம்ம” என்பதன் அசைச்சொல் நீட்டம் “அம்மா!” என்பது! இதுவேறு! இவ் அசைச்சொல் நீட்டமாகிய “அம்மா” என்பது, உலக வழக்கில் இன்னொரு வகையில் முறைப்பெயராகிய தாயினைக் குறித்துப் பரவலுறப் பயின்றுவரப்பெறும் “அம்மா” என்பதொன்று பொருந்தாது! அது வேறு! - என்னும் தொல்காப்பியரின் வெளிப்படுத்தத்திற்குள் - தொல்காப்பியர் காலத்திலும் அதற்கும் மிக முன்னீடாகவும் “அம்மா” எனத் தாயினைக் குறித்த அப் பெயர் இத் தமிழகத்தும் - தமிழரிடத்தும் மிகப் பரவலாக வழக்கத்திலிருந்துள்ள உண்மையே பதிவுசெய்யப் பெற்றுள்ளது!

“அம்மா” எனும் உறவுமுறைப்பெயர் என்னும் இக் கருத்து, ஈண்டுக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

“அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அம் முறைப் பெயரொடு சிவணா தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே”

என்பது, அத் தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். சொல். விளி : 36)

அம்மா : தாய், ஆய், அஞ்சை, அன்னை

உலக மொழிகள் சிலவற்றுள், செந்தமிழ்ப் பழமுது வழக்குச் சொல்லான நம் “அம்மா” எனும் தாயினைக் குறித்து வழங்கும் முறைப்பெயரின் பரவலார்வுப் பதிவுகள், சான்றுக்கென ஈண்டு முன்வைக்கப் பெறுகின்றன.

அவை, இவை!

தமிழிய மொழிகள் (திரவிடம்)

(மலையாளம்) : அம்ம (கன்னடம்) : அம்ம, அம. (குடகு) : அம்மெ (துளு) : அம்ம (தெலுங்கு) : அம்ம, அம. (கோலாமி) : அம்ம (நாய்க்கி) : அம்ம (பிராகுயி) : அம்மா.

அல்லிந்திய ஒட்டுநிலை மொழிகள் (Agglutinative non - Indian Languages)

(கொரியன்) : எமி (மஞ்ச்சு) : எமெ (பாசுக்குயு) : அம

வகுப்புறாத மொழி (Unclassed Language)

(புருசுகி) : ஈம்

ஆத்திரோ - நேசியன் மொழி (Austro - Nesian Language) (மலேய்) : அம (க்)**ஆத்திரோ - ஆசிய மொழிகள் (Austro - Asiatic Languages)**

(தலைங்கு) (எழுத்து வழக்கில்) : மி (பேச்சு வழக்கில்) : மெய் (சகய்) : அமெ (பலௌங்கு) : மா (தராங்கு) : மா (வா) : மோஅ (சோன்) : மோவ்வெ (என்) : மா (தைலுவாய்) : ம்யெ-யு (தான) : மா-யெ (இன் (அல்லது) இரியங்கு) : மா, (கா-முக்) : மா (வார்) : மாய் (முண்டாரி) : உமா (சுர்க்கு) : மாய் (கரியா) : மா - யின்

சீனத்திய மொழிகள் (Sinitic Languages)

(தென் - சீனம்) (மண்டாரின்) மு (கண்டோனீசு) : மோ (கியாமி) : மா (சியாமிசு) மா (உலூ) மெ (குன்) மெ (சன்) : மா (ஆகோம்) : மெ (கம்முதி) : மெ (அன்னாமிசு) : மெ.

கரேன் மொழிகள் (Karen Languages)

(புவோ) : மோ (புவோ பேசெய்ன்) : மு (புவோ மௌல்மெய்ன்) : மு (தௌங்கு) : மு (சுகா) : (பேச்சுவழக்கில்) மோ (எழுத்து வழக்கில்) : மொ (புவே) : மு (வெவ்வாவ) : அம (கரென்பியு) : மொ (கரென்னி) : மோ (இந்தாலா) : முயுன் (சின்-மா. மாபௌக்கு) மாஅ (கெக்கோ) : மோ (பதௌங்கு) : மாஓ (எய்ப்பா) : மோ (சாயெய்ன்) : அமு (மோப்புவா - பிலிச்சி) : மா (மோப்புவா - தெருமுகா) : அமு.

மன் மொழிகள் (Man Languages) (மன்) : மா (மன்-த-பன்) : ம**திபெத்திய - பர்மிய மொழிகள் (Tibeto - Burman Languages)****இமையஞ்சார் மொழிகள் (Himalayan Languages)**

(கனௌள்) : ஆமா (தீமால்) : ஆம (தாமி) : ஆ-மா (இலிம்பு) : மா, மா - மா (இயாகா) : மா (கம்பு) : மாஅ, மா (பாகிங்கு) : ஆ-மொ (பாலாலி) : உ-மா (சாங்கு பாங்கு) : மா, உம்-மா (உலோகோரோங்கு) : உம்-மா (இலாம்பி சோங்கு) : யீ-மா (வாலிங்கு) : ஆ-மா (சிங்கு தாங்கு) : ஊ-ம (உருங்குசென் பூங்கு) : ஓ-மா, ஊ-மா, ஓ-ம, (தூங்குமாலி) : ஊ-ம, உம்மா, (உரோதோங்கு (அல்லது) சாம்லிங்கு) : ஊ-ம, உம்-ம (நாச்சேரேங்கு) : ஊம்-ம (சுலுங்கு) : உம்-மா (தூலுங்கு) : மாம், ஊ-மாம் (தாமி) : ம்யம், உ-ம்யம் (இரை அல்லது சிம்தார்) : மு (வாயு (அல்லது) காயு) : ஊ-மு (குருங்கு) : ஆ-மா (முர்மி) : ஆ-மா (மகரி) : மய் (சன்வார்) : ஆ-மா (நேவாரி) : மா-ம (படி, பகரி (அல்லது) பகி) : மா (உரோங்கு (அல்லது) இலெப்ச்சா) ஆ-மு (தாப்லா) : ஆம்-மா.

உலோலோ - மோசோ மொழிகள் (Lolo - Moso Languages)

(சி-கியா) : மமொ (உலோலோ - நி) : அ-ம (அகி) : அ-மொ, யி-மொ, (உலோலோ போ) : அ-மொ (அ-கா(கா) : அ-ம (அ-கொ) : ஆம (இலிசு) : அ-ம, ம-ம, (இலிசா) அல்லது (யாயின்) : அ-ம (மோசோ) : அ-ம (நுங்கு) : அமே.

திபெத்தியத் தொகுதி (Tibetan Group)

(மன் யாக்கு) : அ-ம (தாக்கா) : அ-ம (ஒளர்ப்பா) : அ-ம போடியா, (திபெத்தியம்) : ம (பால்தி) : அ-மோ (பால்தி - பூரிக்) : அ-மா (இலடக்கீ) : அ-ம (இலடக்கி - சபிட்டி) : அ-ம (காகெட்டெ) : அ-ம (சர்ப்ப) : அ-ம (தன்சோனங்கா) : அ-மொ.

பாராத் தொகுதி (Bara Group)

(போடோ (அல்லது) பரா) : மா (இலாலுங்கு) : மா (கோச்சு) : மா (திபுரா) : ஆ.மா.

குசி- சின் தொகுதி (Kuki-Chin Group) - (மெய்ட்டெய்) : மா**உலுயி தொகுதி (Lui Group)** - (ஆண்டுரோ) : ஆ.மே (கரு) : அ.மா.**பர்மியத் தொகுதி (Burma Group)**

(இலாசி (அல்லது) இலெச்சி) : மயி (மரு) : மி (புன் - சமொங்கு) : அ.மி (பர்மியம்) : (எழுத்தில்) அமே (பேச்சில்) : அ.மெ (அரக்கனீசு) : அமி, (தௌங்கியோ) : அம்வெ, (தனு) : அமெ, (தோவோயன்) : அமி

செமித்தியக் குடும்பம் (அரபி) : உம்ம்**இந்திய - ஐரோப்பியக் குடும்பம் - ஆரியத் துணைக் குடும்பம்**

(Indo - European Family, Aryan Sub - Family)

ஈரானியக் கிளை (Iranian Branch) - (ஓர்முர்) : மாவ (கிழக்கு - மக்ரான்) : மாஓ.**தார்தியம் (அல்லது) பைசாசக் கிளைகள் (Dardic or Pisācha Branches)**

(சினா - கில்கிட்டி) : ம (சிலாசீ) : மா (இரம்பானி) : அம்மா (மய்யா) : மாய்.

இந்திய - ஆரியக் கிளைகள் (Indo - Aryan Branches)

(பிராகிருதம்) : மாஅ, மாய், மௌ, மாவுவா, மாயா (கேத்ராணி) : மா (இலாகன்டா - சாக்பூர்) : மா, அம்மா (முல்தானி) : மா (இந்த்கி) : மா (தல்) : மா (தன்னி) : மா (தினோலி) : அம்மா (தினோலி - சால்ட்ரேஞ்சு) : மா (போட்வாரி) : மா (புஞ்ச்சி) : மா (சிந்தி - விச்சோலி) : மௌ (இலாரி) : மா, அமா (கச்சி) : மா (நாகபூர்) : மாய் (சிங்களம்) : மவா, அம்மா (ஓரியா) : மா (பீகாரி - மைதிலி) : மாயெ (மககி) : மாய், மாய்யா (வடக்கு - போச்பூரி) : மாய், (தெற்கு - போச்பூரி) : மாய் (பெங்காலி) : மா (பெங்காலி - தென்மேற்கு) : மா (சிரிப்பூரியா) : மா (சிரிப்பூரியா - கச்சார் கிழக்கு) : மாய் (சிரிப்பூரியா : சிட்டகாங்கு கிழக்கு) : மா (சாக்மா) : மா (கிழக்கு - இந்தி) : அம்மா. (அவதி) : அம்மா, (இந்துத்தானி) : மா (தக்னி) : மா (பாங்காரு) : மா (புராசு பாக்கா) : அம்மா, மய்யோ (கன்னௌசி) : மய்யா (பஞ்சாபி) : மா, மாயீ (போவாடி) : மா (தோகிரி) : மா (காங்குரா) : மா, அம்மா (குசராத்தி) : மீ (சரோடாரி) : மா (காடியாவாடி) : மா (கார்வா) : மா (இராசத்தானி, மார்வாரி) : மா (செய்ப்பூரி) : மா (மேவாட்டி) : மா (அசரா - குச்சர்) : மா (மால்லி) : மா (நிமாடி) : மா, மாய (காந்தேசி) : மா, மாய், (பீலி) : மா (கிழக்கு - பகாரி (அல்லது) கச - குரா) : ஆமா (நடுவண் - பகாரி (அல்லது) குமோனி) : மய் (கார்வாலி) : மா (சிர்மௌளி) : மாயே (பகாதி) : அம்மா (கியுதலி) : ஆமா (குலுய்) : அம்மா (மண்டியாலி) : மாஓ, மாய் (சாமியாலி) : மா (காதீ) : மா (பத்ராவாகி) : ஆம்மா (துமாகி) : மாம (திராகி) : மா (கோகித்தானி) : மா (குரேசி) : மாஃ (இலகன்டா - அவான்காரி வட்டாரவழக்கு) : மா, மாயீ (மேற்கு - பகாரி) : மா (குமோனி - காங்கோயி வட்டார வழக்கு) : மெ (அசாமி) : மா, மாவ், மாயீ, (அவதி - இலக்கீம்பூரி வட்டாரவழக்கு) : மாய் (கோகித்தானி) : மா (சிந்தி) : மாவ், மாய் (நேப்பானி) : மாவ் (பழைய மார்வாரி) : மா, மய (மராத்தி) : மா, மாய்.

வேறு சில மொழிகளில் :

(சமொய்யிது) : அம்ம (எத்திரியன்) : எம்ம (பின்னிக) : எமா (அங்கேரியன்) : எமா (எபிரேயம்) : ஏம் (சிரியக்கு) : ஆமொ (பஈர்சி) : அம்ம (ஒசகன்) : அம்மெ (பழைய உயர் செருமானியம்) அம்ம (பழஞ் சாக்சானியம்) : அம்ம (மலையன்) : அமா (திபெத்தியம்) : மா, மோ, (சுவாகிலி) : மமா (போர்த்துக்கீசியம்) : மாயெ (உருமேனியம்) : மமா (ஐசிலாந்தியம்) : அம்ம

(சுமேரியம்) : எமெ (அக்கேடியம்) : அம, அமு (இந்தோனேசியம்) : அமய், உமய், யாம (மோன் - குமேர்) : அம, ம (முண்டா) : உமா, மாய், மா-யின் (சப்பானியம்) : அமஃ.

“அம்மா” என்னும் இச் செழுந்தமிழ்ப் பழம்பெயரே, உலகின் மிகப் பல்வேறு மொழிகளில் பல்வேறு திரிபுகளுடன் பதிவெய்தி வழங்குகின்ற உண்மையை, முற்சுட்டிய பட்டியற் சான்றுகளில் கண்டோம்! இவ்வாறே, ‘அய்’ என்பதன் வளர்ச்சியுருவாகத் தாயினைக் குறித்தெழுந்த ‘ஆய்’ (ஆயி) என்னும் சொல்லும் மிகப் பல்வேறு மொழிகளில் திரிபெய்தியும் திரிபெய்தாதும் வழங்குகின்றது!

அம்மா + (அன்>) ஆன்>அம்மான் = அம்மையாகிய தாயுடன் பிறந்த அண்ணன் அல்லது தம்பி “அம்மான் மாமன் பெயரே” (பிங்கலம் : 908)

அம்மான் > மம்மான் > மாமான் = அம்மான். ‘அம்மான் மகளே’ (திவ்.திருப்பா : 9) மாமான் > மாமன் = அம்மான். மாமா : மாமனை நோக்கிய விளி, பெயர். மாமன்> மாமி = அம்மான் மனைவி.

‘அன்புடைய மாமனு மாமியு நீ’ (தேவா:1228:1)

(அம்மான் மனைவியாகிய மாமி - அம்மா(ன்) + மாமி)>‘அம்மாமி’ ஆகி ‘ஐயங்கார்வான்’ அகத்தில் (ஆத்தில்) உலவுகின்றாள்! தாய்மாமனின் மகன் ஆகிய ‘அம்மாள்சேய்’ அம்மாஞ்சி’ ஆகி, அதே அகத்தில் (ஆத்தில்) ஆட்டம் போடுகின்றாள் !)

இப்படியாக - ‘அம்மா’ எனும் பழந்தமிழ்த் தொல்பெயரினின்றே-அம்மான் - மாமான் - மாமன், மாமி, மாமனார், மாமியார், மாமடி (>மாமாடி) மாமடிகள் போலும் பல உறவுமுறைச் சொற்கள் தோன்றி இன்றும் பரவலாக வழக்கிலிருந்து வருகின்றமையையும் நாம் இவ்விடத்தில் நன்கு கருதிப் பார்த்தல் வேண்டும்.

அம்மான் என்பதுவே, மம்மான் ஆகிப், பின்னர் - மாமான் என்றான திரிபு வகை போன்றே - பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் அம் மொழிகள் வழங்கும் நாடுகளையொட்டி அன்றிருந்த கிரேக்கம் போன்ற பண்டை மொழிகளிலும் நம் ‘அம்மா’ என்பதுவே மம்மா - மம்மெ - மாம் என்றவாறெல்லாம் திரிபுகளெய்தி வழங்கத் தலைப்பட்டுள்ளது.

கிரேக்கம் : māmē - அம்மா, māmīā - அம்மா.

maia : அம்மா. (முதியபெண், வளர்ப்புத் தாய், பணிப்பெண், பெண் மருத்துவர்) [இம் “maia” என்னும் சொல்லுருவைத் தம் ‘ஓடிசி’ என்னும் புகழ்வாய்ந்த இலக்கியவாக்கத்திடையே ‘ஓமர்’ எனும் பண்டைக் கிரேக்கப் பெரும்புலவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.]

(இலத்தீனம்) : மம்ம. (உரோம் நாட்டில்) மமன் (இத்தாலி) : மம்ம (செருமானியம்) : மம்மா (பழஞ் சிலாவானியம்) : மம (உருசியம்): மம, (ஐரிசு) : மாம், மம், (வெல்சு) : மம், (உருமேனியம்) : முமா.

(இசுப்பானியம்) : மம, மமா (இம் “மமா” என்னும் வழக்கு வடிவத்தைச் சுருக்க வழக்காகக் கொண்டு ‘மேய்ம்’, ‘மெமெ’ என்பன போன்ற வடிவங்களும் இசுப்பானியத்தில் பயன்படுத்தப் பெற்றன! ஐரிசு மொழியில் ‘மாம்’ என வழங்கியது! ஆங்கிலத்தில் இம் ‘மாம்’ எனும் சொல்லே ‘மாம்மி’ என்றாகிப் பின்னர் ‘மம்மி’ என நின்றது! ‘mummy’ என்றவாரும் எழுத்தமைப்பில் குறிக்கப் பெறுகின்றது!

எத்தகு வரலாற்று அறிவும் (தன்மானமும்) தம்மானமும் அற்றவராய்ப் போலித்தனத்திலும் பொய்ம்மைப்பகட்டிலும் சுவைகண்டு மரத்துப் போய்விட்ட நாமும் நம் தாய்மார்களும் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு - நம் பிள்ளைகளை அமெரிக்காவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் அனுப்பி அங்குள்ள செல்வங்களையெல்லாம் மூட்டைமூட்டையாகக் கட்டி நம் குடும்பங்களுக்குள் வாரிவந்து நொட்டிக் கொண்டே கிடப்பார்கள் என்ற பெரும்-பேராசையுடனும் நயப்பாசையுடனும் (நப்பாசை) அவர்களுக்கெல்லாம் விடியவிடிய எழுந்து நீர்தெளித்துக் குளிப்பாட்டி விட்டுக் கால்களில் மொத்தை மூடணியையும் (Shoes) - கழுத்துக்களில் நீர்ச்சீலைத் தொங்கல் போன்ற தையையும் (Tie) சுருக்குற மாட்டி இறுக்க நெருக்கிக் கட்டி - 'இங்கிலீச்' கட்டைப் பொத்தகங்கள், சுவடிகள் திணித்த பெருங்கணப் பெயினை மெல்லிய பிருக்கு முதுகில் தள்ளாடித் தடுமாறும் அளவுக்குக் கூணும்படிச் சமக்கத் தூக்கிமாட்டிவிட்டுப் - பதினைந்து இருபது நெருக்கிடைப் பிஞ்சுகளொடு மின்னல்வேகத்தில் வீட்டுவாயிலின் முன் விரைந்தோடி ஆடிப் பறந்துவரும் தானிக்குள் (Auto) நம் பிள்ளைகளையும் விரையவிரையத் துருத்து நுழைத்து, மற்றைய பிள்ளைகளை ஆங்குப் பிதுக்கிவிட்ட பெருமித நிலையொடு - 'டாட்டா' காட்டுகிறோம்! நம் செல்லங்களோ, 'மம்மி' 'மம்மி' எனச் சொல்லிக்கொண்டே மலங்க மலங்க விழித்தவாறு நசுங்கிக்கொண்டே செல்லச்செல்லப் பூரித்துப் பூரித்துப் பொங்கியவாறு வாழ்க்கையில் வளங்கொழித்துக் கிடக்கின்றோம்!..

பரவலான உலகவழக்கில் 'மம்மி' (mummy) எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் உள்ளது! புதைப்பதற்கு முந்திய நிலையில் - மருந்து நெய்ம்மங்களால் முழுக்காட்டிக் கிடத்திவைத்துள்ள பிணத்திற்குத்தான், "மம்மி" என்பது பெயர்! தெள்ளத் தெளிவான பொருளும்வழக்கும் இதுவேதான்!

அரபி மொழியில், 'மூம்' (Mūm) எனும் சொல், "மெழுகு" எனும் பொருளுடையது! நாற்றமெடுக்காதிருக்கும் பொருட்டும், நீண்ட காலத்திற்கு அழகாமலேயே இருத்தற்பொருட்டும் மெழுகுமருந்தால் மூடப்பெற்றுப் பதன்படுத்தப்பெற்ற செத்துப்போன பிணத்திற்கு, அரபிமொழியில் 'முமியா' என்பது பெயர்! இச்சொல்லே, இடைக்கால இலத்தீனத்தில் "முமியா" எனப்படிந்து, பழம்பிரஞ்சுமொழியில் "முமி" என்றவாறு படர்ந்து, ஆங்கில மொழிக்குள் 'மம்மி' (mummy) என்றவாறு வந்துநின்று பரவற்பட வழங்கி வருகின்றது!

அந்த "மம்மி"யாவது நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு நாறாமல் கிடக்கும்! நம் 'அம்மியோ (அம்மாவோ!..) விரைவில் தானும் நாறப்போவதோடு தம் இனத்தையும் நாற அடித்தே தீர்வது என்னும் வீறார்ப்புடன் எக்கிக் களிக்கின்றாள்! மானங்கெட்ட நம் "டேடி" யோ, வேடிக்கை பார்த்தவாறே வேலைக்குப் பறக்கின்றாள்!

இவ்வகை அம்மாக்களுக்கு வேண்டுகோளாக நான் ஒன்று சொல்கின்றேன்! ஈடிணையற்ற பண்பாட்டு இனத்துப் பெருஞ்செல்வங்களாகிய நம் தமிழ்ப்பிஞ்சுகளை, "மம்மி" என்றவாறு இனிமேலும் அழைக்கும்படி விடவே விடாதீர்கள்! "அம்மி" என்றாவது மாற்றிச் சொல்லும்படி அருள் கூர்ந்து கற்றுக் கொடுத்துத் தொலையுங்கள்! ஏனெனில், அம்மியைச் சார்ந்துதானே - அம்மிக்குப் பக்கத்தில்தானே குழுவியும் இருக்கின்றது!..

உடன்படு உயிர்மெய்!

- சீனு அரிமாப்பாண்டியன்.

பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்புக்குமுரிய “நற்றமிழ்ச்” சுற்றங்களே! வணக்கம். கடகம் நற்றமிழ் அட்டையில், ஐயாவின் மிடுக்குடன், “நான் விட்டுச்சென்ற பணிகளை எல்லாம் நீங்கள் வென்றுமுடித்தீடுவர்”, என்பதைச் சுட்டுவதாக அமைந்த அரியபடம். படத்தின்கீழ் பாவலர் செவ்வியன் அவர்களின், நம்மதிப்புமிகு ஐயா அவர்களின் செம்மாந்தப்போக்கைப் படம்பிடித்த படல். “செயற்களத்தே முனைந்தோய்ந்த செந்தந்தை இறைவிழியர்” எனும் இயல் வரியில் இமயம்காட்டும் இசைசூட்டி, “நற்றமிழை இனியெடுத்து எம்சவல் சுமந்தே நிறைநிறுத்தி நிற்போம்! நெறி!...” என்று நம்கடன்காட்டி சிலிர்த்தெழச் செய்யும் சிந்தனைச் செய்யுள். உள்ளே, கொடுத்தபடி தொடுத்த பாக்களில் எண்பது விழுக்காட்டிற்கும்மேல் ஐயா அவர்களின் சிறப்பியல்புகள், செயல்முடிப்புகள், நம் பணிதொடர்புகள் குறித்தவையாகவே உள்ள பாடல்கள், உரைகள். இரட்டை(ஆனி)த் திங்கள்இதழ் முழுமையும் ஐயாவின் ஆற்றல்மிகு செயற்றிறன்கள் காட்டும் பாட்டுகள், உரைகள். பார்வையை மறைக்கச் செய்யும் கண்ணீர்த்திவலைகள் நம் கண்களில்.

நற்றமிழ் நிறுவனர் நம் இறைவிழியனார் குறித்து வந்துகுவிந்துள்ள மடல்கள், மனக்கசிவினை ஏற்படுத்தும் பாடல்கள், பழகிய பண்பமைமிகு நட்புக் குறிப்புகள், அப்பப்பா!... அவற்றை இதழில் கொணர்ந்தால் இயக்கச் செயல்களே இடம்பெறா! எனும் தன்மை உணர்ந்து அதைத் தனிநூலாகவே வெளியிட உள்ளனர் இதழ்க் குழுவினர், என எண்ணுகின்றேன்.

பெரியோர்களே! குறளாளின், “பெரியாரைப் பேணிக்கொள்வோம்” எனும் நோக்குடன், எதையும் ஆற்றவல்ல பெரியவரின் ஆற்றலை இகழாது மதித்தல், தம்மைக் காக்க விரும்புவோர் செய்துகொள்ளும் காப்புகள் யாவற்றினும் சிறந்ததெனும் “ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார் போற்றலு ளெல்லாம் தலை” எனும் குறள்போக்குடன் நம்மீது, நம்மொழியின்மீது, இனத்தின்மீது, அளப்பரிய அன்பை வாரிப்பொழிந்த நம் மதிப்புமிகு ஐயா, தமிழ்மாமணி புலவர் மு. இறைவிழியனார் அவர்களின் பண்புக்கூறுகள், பாசப்பொழிவுகள், பைந்தமிழ்க்காப்புப்பணிகள் போன்ற, யாம் சூழ்ந்திருந்தறிந்த சில செய்திக்கூறுகளைக் கூறி அவரின் பெரும்புகழுக்குப் புகழ்சேர்த்து ஐயாவின் ஆற்றல்மிகு பண்புக்கூறுகளை மதித்துப்போற்றி, அவர் வகுத்த வழிநடக்க ஐயாவை எம் காப்பாக்கிக்கொண்டு களப்பணியாற்ற விழையும் நோக்கில், நற்றமிழ் இதழில் இறைவிழியர் பற்றி போற்றிப்புகழும் உண்மைப் பதிவே இவன்.

அரும்பெரும் தமிழ்ப்பெருமக்களே! பண்புக்கூறுகள் என்றவுடன் ஐயா அவர்களின் அணுக்கநண்பர், பிரஞ்சுக்கல்லூரி பேராசிரியர் ஐயா க. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தளித்த “சின்னஞ் சிறு பிரஞ்சுக்கதைகள்” எனும் நல்ல நூலுள், “உயர்ந்தபண்பு” எனும் தலைப்பில் ஒருகதை உள்ளது. அதில், “பிரஞ்சுபடைகள் செர்மனியில் முகாமிட்டிருந்தன; குதிரைகளுக்குத் தேவையான புல்லைக் கொண்டுவருமாறு ஒரு படைப்பிரிவின் அதிகாரிக்கு ஆணையிடப்பட்டது; அதிகாரி தன்படையுடன், தனக்குக்குறிப்பிட்ட பகுதிக்குச் செல்ல அங்கு மரங்கள் மட்டுமே இருந்த சிறிய பள்ளத்தாக்குப் பகுதி இருந்தது; சுற்றிலும் குன்றுகள் சூழ்ந்த அப்பகுதிக்கு அப்பால் சற்றுத்

தொலைவில் ஒரு குடிசை தெரிந்தது; அக் குடிசையின் கதவைத் தட்டியவுடன் ஒரு வெண்தாழக் கிழவர் வெளியேவந்தார்; அதிகாரி பெரியவரிடம், தங்கள் குதிரைக்குப் புல் வேண்டும் என்றும் ஒரு புல்நிலத்தைக் காட்டுங்கள் நாங்கள் அறுத்துக் கொள்கிறோம் என்றார்; அப்பெரியவர், 'சரி என்னுடன் வாருங்கள்' என அழைத்துக்கொண்டு செல்ல படையினர் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர்; கால்மணிநேரம் நடந்து சென்றபிறகு ஒரு புல்நிலத்துக்கு வந்தனர்; அப்போது அதிகாரி அவர்கள், 'இதுபோதும் இங்கேயே அறுத்துக்கொள்ளலாம்' எனக்கூற, கிழவர், 'கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொண்டு வாருங்கள்' எனக் கூறிநடந்துசெல்ல வேறொரு புல்நிலத்தை அடைந்தனர்; 'இதை அறுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என கிழவர்கூற, படையினர் வேலையைத் தொடங்கி புல்லை அறுத்துக்கொண்டு குதிரைமேல் ஏறினர்; அப்போது அதிகாரி பெரியவரிடம், 'பெரியவரே; பயனின்றி எங்களை இவ்வளவு தொலைவு அழைத்து வந்தீர்களே! முதலில் பார்த்த நிலத்தின்புல் இதைவிட நன்றாயிருக்கிறதே' என்று கேட்டான்; பெரியவர், 'உண்மைதான் ஐயா! ஆனால் அந்த நிலம் என்னுடையது அன்று. இதுதான் என்நிலம்' என்றுகூற அதிகாரி கிழவனின் உயர்ந்த பண்பைக்கண்டு வியந்தான் என கதை முடியும்.

கதையைப் படிக்கும்போதே, அப்படியே அனைத்து நிலைகளிலும் எப்படி எப்படி எண்ணியபோதும் அப்படி அப்படியே உயர்ந்த பண்புக்கூறுகளில் பொருந்திப்போகும் பெருந்தன்மைக்கும் பேற்றுக்கும் உரிய பெருமகனார் நம் தமிழ்மாமணி ஐயா புலவர் மு. இறைவிழியனார் அவர்களே எம் உள்ளத்துள் ஒளிர்ந்தார்! மிளிர்ந்தார்!

சிறந்த பண்புக்கூறுகளால், உயர்ந்த பணிக்கூறுகளால் எம் போன்றோர் உள்ளத்துள் உழலும் உழவர் இறைவிழியர் அவர்களே! உழுவலன்புடைய ஐயாவுடனான எம் தொடக்கமே என் அடக்கமில்லா ஓர் அறப்போரே!

- (இன்னும் வரும்)

பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்!

புதுச்சேரி மாநில முதல்வர்
மாண்புமலர்

ந. அரங்கசாமி

அவர்களுக்கு,
"நற்றமிழ்" நல்வாழ்த்துக்கள்!
நவில்லொற்றும் நூல்நயம்போல்
நாளும் நீடுவாழ்க!

அளறுக்குப் போக மாட்டாளா?

- புலவர் அரங்க. நடராசன், புதுச்சேரி.

குளிப்பதற்காக ஆற்றிற்குச் சென்ற அழகிய நெற்றியையுடைய ஒரு நங்கை, ஆற்றுநீர் அடித்துக்கொண்டுவந்து தந்த பசியமாங்காயை எடுத்துக் கடித்துத் தின்றாவிட்டாள். அது தவறா? அது பெருந்தவறு என்று கூறியதனால், அவளுடைய பெற்றோரும், சுற்றத்தாரும் எண்பத்தொரு களிறுகளோடு, அந்தப் பெண்ணின் எடையளவு, செம்பொன்னால் செய்த பதுமையையும் ஈடாகக்கொடுத்தபோதும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அந்த அழகு நங்கையைக் கொலைசெய்துவிட்டான் ஏழில் என்ற மலைநாட்டை ஆண்ட நன்னன் என்னும் மன்னன்.

தன்னிடம் வந்துசேர்ந்த பாவியரை எக்காலத்தும் விடாது வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நரகத்தில் அந்த நன்னன் சென்று வீழ்ந்ததைப்போல, என் அன்னையும் அந்த நரகத்தில் சென்று விழமாட்டாளா? ஏன் நான் இவ்வாறு கொடிய வசைச்சொல்லைக் கூறுகிறேன் என்று கேட்கிறீர்களா?

ஒரேஒருநாள் பகற்பொழுதில், எப்போதும் சிரித்த முகத்தோடிருக்கும் என் அன்பர் எங்கள் வீட்டிற்கு விருந்தாக வந்தார். அவ்வளவுதான்! அந்தப் பகற்பொழுதிலிருந்து, பகைவர் ஊரைத்தாக்குவதற்கு எப்பொழுது வருவார்களோ? என்று விழித்துக் கொண்டிருக்கும் ஊர்மக்களைப்போல, என் அன்னையும் இரவிலும் தூங்காமல் மொட்டு மொட்டென்று விழித்துக் கொண்டிருக்கிறாளே!

“மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை
புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிறு ஒன்பது களிற்றொடு அவள்நிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ அன்னை
ஒருநாள் நகைமுக விருந்து இனன் வந்தெனப்
பகைமுக ஊரின் துஞ்சலோ இலனே.” (பரணர். குறுந். 292)

(தோழி இரவுக் குறிக்கட் சிறைப்புறமாகக் காப்பு யிருதி சொல்லியது)

இதன் கனி தின்றார் நெடுநாள் வாழ்வார் என்று சொல்லித் தான்பெற்ற ஓர் மாங்கன்றை ஏழில்மலை நன்னன் ஆற்றோரத்து வைத்துப் போற்றி வளர்த்தானாக, அது பல்லாண்டு சென்று ஒரு காயே காய்த்தது; அக்காய் முற்றாமலே ஆற்றில் உதிர்ந்தது. ஆற்றிற் குளித்த அரிவை ஒருத்தி அதனை எடுத்துத் தின்றாள். இது தவறாக அவன் கருதி அவளைக் கொன்றான் என்ப.

சீந்தனைச்சீகரம் விருது

முன்னேறாக இயக்கமும், கலைக்கனி பதிப்பகமும் இணைந்து நடத்திய திறனாய்வுப் போட்டியில் உலகெங்கிலுமுள்ள 846 பேர் கலந்து கொண்டனர். அதில் 30 பேருக்கு “சீந்தனைச் சீகரம்” என்னும் ஏற்றமிகு விருது கர்மவீரர் காமராசரின் 104ஆவது பிறந்த நாளில் (15-07-2006) வழங்கப்பெற்றது. அதில் புதுச்சேரி மாநிலத்தில் கீழ்க்காணும் 3 பேர் விருது பெற்றுள்ளனர்.

திருவாளர்கள் : புலவர் த. தட்சணாமூர்த்தி, தி.ரா.பட்டினம், காரைக்கால், க. தமிழிசியன், க.இ. (ஆங்கிலம்) புதுச்சேரி - 4. பெ. அனாதாராணி, க.இ. (ஆங்கிலம்) தாசூர் கலைக்கல்லூரி, புதுவை.

விருது பெற்றோருக்கு “நற்றமிழின்” வாழ்த்துக்கள்!

கொடுத்தபடி தொடுத்த பாடல்கள்

வஞ்சி விருத்தம்-17

தேமா+ தேமா+காய்

வள்ளல் தந்த அருட்பாவை
உள்ளம் கொள்ள படிப்பாரேல்
கள்ளம் யாவும் பறந்தோடும்
துள்ளும் இன்பம் சேர்ந்திடும்.

1. - புலவர். அ. பக்கிரிசாமி, திருநள்ளாறு.

“காணும் யாவும் தோற்றங்கள்
வினாக்காக அலைகின்றாய்
பூணும் பண்பும் நற்செயலும்
வேணும் மட்டு முயர்த்திடும்.”

2. - க. இலம்போதரன், சென்னை.

நாளும் மாயும் மொழிபல ன்ந்
நாளும் மாயா மொழிதமிழ் !விண்
கோளும் வெளியும் அழிந்துபின்னே
மீளும் ! அன்றும் மொழி, தமிழே !

3. - மு. திருவாணன், திண்டுக்கல்.

யுத்தம் குண்டு கலகமென்று
நித்தம் நாட்டில் பேரழிவு
புத்தன் சொன்ன பேரமைதி
நித்தம் குழ வழிகாண்போம் !

4. - மருத்துவர். பெ. போத்தி, மதுரை.

அன்பின் ஆழத் தழுந்திட்டால்
நன்மை நாட்டில் நடமிடுமே
இன்னல் தீர இனியழைப்பின்
மன்னும் மாண்பு மதிப்புறமே !

5. - புலவர் த. ஆறுமுகன், சென்னை.

கள்ள ஆட்சி செய்கின்ற
கொள்ளை செய்தே உய்கின்ற
குள்ள ஏக போகத்தை
அள்ளி வீசி அறம்செய்வோம்.

6. - பாலர். ஆ. கோவிந்தராஜன், கரிகலம்பாக்கம்.

தாயார் நெஞ்சம் வெந்திடவே
பேயார் போற்றும் வடமொழியைக்
கோயி லுள்ளே நுழையாமல்
நாயாய் நாளும் விரட்டிடுவோம்.

7. - அ. இலக்குமணன், திருநள்ளாறு.

வண்டார் சோலை தனிலிருவி
பண்டார் தென்றல் வரும்மாலை
கண்டார் நெஞ்சின் கவியமுதை
உண்டார் வாழ்வார் உலகோரே !

8. - பாலவர். திருவை அரசு, சாமிமலை.

சொன்ன சொல்லைக் காத்திடுவாய்
இன்னல் தன்னை நீக்கிடுவாய்
கன்னல் சாராய்ப் பேசிடுவாய்
இன்பம் நூறு கண்டிடுவாய் !

9. - க. சண்முக சிதம்பரம், தரகம்பட்டி.

வல்லார் வள்ளம் வளிசீர்போல்
நல்லார்க் கொன்றி நலிந்திருக்க
அல்லார் உள்ளம் பழுதேறித்
தொல்லை தோறும் சுருண்டிடும்.

10. - புலவர். இடிமுரசார், சென்னை.

வம்பை விற்றுப் பிழைக்கின்ற
கொம்பன் கூட்டக் கயவாளர்
மும்பை வாழும் மக்களையே
செம்மைத் துன்பப் படுத்துகிறார்.

11. - தி.ப. சண்முகம், திருக்காடுகுறை.

ஊற்றாய்ப் பொங்கும் உள்ளத்தில்
போற்றும் எண்ணம் பொலிந்தாட
காற்றாய் என்றும் உழைத்தாலே
கூற்றை வெல்வோன் நீயேதான் !

12. - எழிலன், சென்னை.

பன்னூல் ஆய்ந்த பாவுள்ளம்
நன்னூல் கற்ற நல்லுள்ளம்
என்றும் தோய்ந்த தொண்டுள்ளம்
அன்பைப் பெய்யும் அறிவுள்ளம்.

13. - இரா. கு. அராங்கசாமி, தங்கவயல்.

வல்லா னென்றே இறைவனையே
சொல்லால் கூறி மகிழ்கின்றார்
எல்லாம் வல்ல இறைவனெவன்?
பல்லார் போற்ற உழைப்பவனே !

14. - நா. பொன்னுசாமி, புதுச்சேரி.

மும்பை மண்ணைத் தொடர்குண்டால்
வெம்பச் செய்த மடமக்காள் !
பண்பில் லாத பதரினாக்காள் !
வம்பைத் தூண்டும் மதமாய்ப்பீர் !

15.- பாலவர்கோ. அன்புநிலவன், புதுச்சேரி.

தொண்டே என்றும் தமிழ்மொழிக்கே !
கொண்டு கொள்கை உயர்வுறுவாய்
கண்டும் கேட்டும் குறள்நெறியை
ஒண்டின் நாடும் நலம்பெறுவாய் !

16. - இரா. சிவமுருகன், விழுப்புரம்.

நேயம் மிக்க தமிழ்மறைதாம்
கோயில் தன்னில் இசைப்பதற்கே
வாயில் நின்று மறிப்பவர்தாம்
வீயும் நாளும் எந்நாளோ?

17. - பாச்சுடர். வளவ. துரையன், கடலூர்.

அங்கும் இங்கும் வெடிமுண்டு
எங்கும் வன்மத் தீப்பொறிகள்
பொங்கும் துன்பத் துயரலையால்
மங்கிச் சாகும் மனிதகுலம்!

18. - அகாமுதல்வி, திருச்சி.

ஒன்றே கொள்கை என்றிடுக!
நன்றே செய்ய எண்ணிடுக!
சென்றே எங்கும் வென்றிடுக!
என்றே நெஞ்சில் கொண்டிடுக!

19. - வ. சிவசங்கரன், திருக்கழுக்குன்றம்.

சொல்லில் தேர்ந்த சொல்லெடுத்தே
சொல்லின் வெல்வார் எவருண்டு?
சொல்லாச் சொல்லைச் சொன்னால், அச்
சொல்லே தைக்கும் அம்பாமே!

20.- பாவலர். ப. சக்திவேலன், கொட்டப்பட்டு.

முப்பால் என்னும் திருக்குறளைத்
தப்பா தோதின் ஒருவருள்ளம்
ஒப்பா திங்குக் குலமுறையைச்
செப்பும் யாரும் நிகரென்றே!

21. - புலவர். அராங்க. சேசாசலம், பூதுச்சேரி.

அன்பும் பண்பும் கொண்டோர்க்குத்
துன்பம் என்றும் இல்லாகும்
இன்பம் கொண்டே இம்மண்ணில்
என்றும் நன்றாய் வாழ்வாரே!

22. - வெ. பரமசிவபாண்டியன், சின்னாளபட்டி.

தின்னுங் கொள்கைத் திறத்தாலே
அன்னப் புட்கள் அழிந்தனவாம்
கன்று யானை கலைமானைக்
கொன்று வாழ்தல் கொடுமையடா.

23. - மு. இராமகணகராசன், பூதுச்சேரி.

தூக்கம் இன்றி உழைத்திடலால்
ஆக்கம் ஒன்றும் குவிவதில்லை
ஊக்கம் கொண்டோர் உழைப்பதற்குத்
தூக்கம் நல்ல பயன்விளைக்கும்.

24. - சே. இராசன், வைப்புர்.

காதல் வீரம் இரண்டினையும்
சாதல் கண்டும் தயங்கிடாது
மோதல் வந்தும் சளைத்திடாமல்
ஈதல் நெஞ்சம் உடைத்தமிழர்!

25. - இரா. பிரியா, வைப்புர்.

மீட்சி கொள்ளத் தமிழ்கருநூர்
நீட்சி மேவு பொருள்வழங்கார்
மாட்சி கெட்டு மொழியழிக்கக்
காட்சி பெட்டி தரவுருவார்!

26. - இரா. கௌரி, வைப்புர்.

நெஞ்சம் சேர்ந்த இரண்டுயிர்கள்
வஞ்சம் இன்றி நிலைபெறவே
விஞ்சி நிற்கும் வலிமைபெறின்
அஞ்சி நீங்கும் எதிர்ப்புகளே.

27. - இரா. தைப்பநாயகி, வைப்புர்.

செம்மைத் தாயை உறங்கிடாமல்
இம்மை நாளில் நினைப்பவர்தார்
எம்மை நாடி உரைப்பவர்தார்
தம்மைத் தேர்ந்து அனுப்புதல்செய்.

28. - இரா. காயத்திரி, வைப்புர்.

அன்பும் பண்பும் கொண்டொழுதி
நன்றே ஆற்றும் குணத்தோடே
உன்னை நன்மைக் காக்கியேநீ
குன்றா வாழ்வு வாழ்வாயே!

29.- புலவர். ந. ஞானசேகரன், திருவேலாக்கி.

எண்ணம் தூய்மை என்றாகில்
மண்ணில் எல்லாம் கைகூடும்
எண்ணம் கள்ளம் என்றாகில்
மண்ணில் எல்லாம் மண்ணாகும்.

30. - முனைவர். தமிழப்பன், சென்னை.

குண்டு போட்டுத் தகர்த்திட்டாய்
பெண்டு பிள்ளை உனக்கில்லை?
கண்டே உள்ளம் கொதித்திட்டோம்
உண்டு தெய்வத் தண்டனையும்?

31. - கலைப்பித்தன், குலூர்.

“பண்பாம் என்னும் உலகத்தில்
அன்பாம் என்ற கூட்டிற்குள்
துன்பம் சூழ்ந்த வாழ்க்கையில்
இன்பம் கண்டு மகிழ்ந்திடுவோம்”

32. - மு. சக்தியா, மயிலம்.

ஞாலம் போன்று உதித்தவரைக்
காலம் என்றோ கொன்றதுவே
ஆல்போல் என்றன் தந்தையை
நாளும் என்றும் மறவேனே!

33. - சு. முகிலரசன், திருக்கோவிலூர்.

கான மென்ற உன்குரலை
வானம் கேட்க மறக்கலாமே
நானும் கேட்க மறந்தாலே
ஞானம் இன்றி சிதைவேனே!

34. - இரா. சசிலா, திருக்கோவிலூர்.

தேனாய் உள்ளம் கொண்டவனே
மானாய் மண்ணில் வாழ்பவனே
வானாய் நின்றே உயர்ந்தவனே
நானாய் உன்னை வந்தடைந்தேன்!

35. - சொ. நதிபா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

“மண்ணில் உயிர்கள் நிலைத்திடவே
கண்ணில் கருணை கொண்டாயே
பண்ணில் உன்னை நினைத்திடவே
என்னில் என்றும் நிலைப்பாயே”

36. - ஏ. தமிழரசி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தாயும் இன்றி மண்ணில்ஓர்
சேயும் நன்றாய் உண்டாமோ!
சேயும் இன்றி மண்ணில்ஓர்
தாயும் வாழ உண்டாமோ!

37. - மு. அருணகிரி, பாதூர்.

மைலம் குன்றில் குடியிருப்பான்
கால மென்றும் காத்தருள்வான்
ஓல மிட்டுப் பக்தர்கள்
வேலன்! கந்தன்! என்பாரே!

38. - சு. தென்றலரசன், திருக்கோவிலூர்.

விண்ணை ஆளும் மாமுனியே
மண்ணில் ஆட்சி புரிபவனே
உன்னில் நானும் புகுந்ததனால்
என்னில் மாற்றம் அடைந்தேனே.

39. - ஏ. ஆர்த்தி, திண்டிவனம்.

அன்பில் அன்னை உருவானாய்
பண்பில் உன்னுள் மயக்குற்றேன்
மண்ணில் மாண்பாய் நிலைத்திடவே
உன்னை மனதில் வைத்தேனே.

40. - ஏ. இராமசெய்யம், திண்டிவனம்.

தஞ்சம் என்றே உணையடைந்தேன்
வஞ்சம் ஒன்றும் அறுத்தெறிந்து
கொஞ்சம் குன்றின் கோமணியே
பஞ்சம் இல்லை உள்ளனருட்கே.

41. - ஏ. அருந்ததி, திண்டிவனம்.

ஆதி நீயாய் உருவாகிச்
சோதி என்றே நின்றாயே
பாதி என்னில் நீயாகி
மீதி வாழ்வை நிறைப்பாயே!

42. - இரா. அபிராமி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

எண்ணம் தன்னில் தீமையை
கொண்டே என்றும் செயல்பட்டால்
மண்ணின் சீர்மை உணராமல்
பண்பில் தாழ்ந்து வீழ்வாரே!

43. - சு. சங்கீதா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

என்றும் எங்கும் உன்றினைவால்
அன்பால் வாடும் என்நெஞ்சை
இன்றே நீயும் கண்டாலே
துன்பம் தீரும் என்இறைவா!

44. - சு. சரன்யா, திண்டிவனம்.

உன்னை நானும் கண்டதனால்
எண்ணம் எங்கும் உன்றினைவில்
என்னை நானே உணர்பவளாய்
உன்னால் நாளும் வாடுகின்றேன்.

45. - ச. தமிழ்ச்செல்வி, விழுப்புரம்.

கல்மேல் காணும் வார்த்தையைப்போல்
சொல்லும் சொல்லில் தூய்மையாய்;
செல்வோம் என்றும் நேர்மையாய்;
இல்லை தொல்லை பாரின்மேல்.

46. - மு. சண்முகம், பாதூர்.

“நெஞ்சில் துன்பம் நான்கொண்டு
தஞ்சம் வந்தேன் உன்னிடமே
பஞ்சம் இன்றி நீயும்தான்
கொஞ்சம் வார்த்தை பேசாயோ.”

47. - ச. சங்கீர் கணேசு, பெரப்பேரி.

“எண்ணில் மாந்தர் பொன்னுடல்கள்
திண்மை வீச்சுத் தீயவரால்
புண்ணாய் ஆகிப் பொசுங்கிடுதல்
மண்ணில் மாறும் நாளொதுவோ!”

48. - பாவலர். கு. தட்சணாமூர்த்தி, புதுச்சேரி.

கல்வி என்னும் ஊற்றினிலே
கல்லா மனிதன் இருப்பானேல்
எல்லாச் செல்வம் இருந்தாலும்
இல்லான் அவனால் பயனில்லை!

49. - ச. ருபிசாக்ரலின், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

அன்பின் ஊற்றாய்த் திகழ்கின்ற
என்னுள் உள்ள இறைவனுக்கே
மண்ணில் உள்ள நாவ்வரைக்கும்
என்றும் உன்னில் சமர்ப்பணமே!

50. - சு. திருநாவுக்கரசு, திருக்கோவிலூர்.

காணும் உன்னில் இருப்பவளாய்,
தேனாய் நினைத்தே உலகத்தில்
வானம் எட்டா உயரத்தில்
நானும் நாளும் வாழ்கின்றேன்.

51. - அ. சீனிவாசன், விழுப்புரம்.

“எந்த நாளும் நினைத்திடவே
சிந்தை எங்கும் வளர்ந்திடவே
சொந்தம் கொண்டு காத்திடவே
உந்தன் அன்பை வேண்டுகிறேன்”

52. - சு. உமாமகேசுவதி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

நட்பைக் காதல் என்பவரை
மட்ட மாய்நாம் எண்ணிடுவோம்
நட்பில் என்றும் நிலைத்திருப்போம்
திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுவோம்.

53. - கு. முத்தப்பாவலர், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

வெற்றி வாழ்வில் நிலைத்திருக்க,
பெற்ற தாயை மதித்திடுவோம்
குற்றம் இல்லா வாழ்வதைச்
சற்றும் குறையா மல்பெறலாம்.

54. - கு. பாவலர், ஏப்பாக்கம்.

கண்ணே முத்தே நின்னையேநான்
மண்ணில் வாழும் காலமெல்லாம்
கண்ணின் மேலாய் இருப்பவனென்றே
எண்ணத் தில்லைத்(து) துள்ளேன்நான்

55. - திருவள்ளுவன், ஏப்பாக்கம்.

அன்பும் பண்பும் நிறைந்தவனே
உன்னைக் காணா நாளில்தான்
என்னைக் கல்லாய் நினைத்திடுவேன்
இன்பம் நாளும் சூழவாழ்க!

56. - செ. பாலமுருகன், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தாலி கட்டும் சமயத்தில்
கூலி கேட்கும் கொடியவனை
மேலும் கீழும் நோக்காமல்
வேலென் கண்ணாய்! விரட்டிவிடு.

57. - முனைவர் வெ. ச. திருமாவளவன், புதுச்சேரி.

ஈண்டு நம்மோர் தமிழவர்கள்
மீண்டு வாழ உழைப்பெடுக்க
வேண்டு கோளால் வினைசெய்யும்
தூண்டு கோலும் வேண்டிடுமே.

58. - இசைவாணர். எ. சிவநந்தம், பாசூர்.

அன்பை ஊட்டும் அன்னையவள்
பண்பைச் சேர்த்தே ஊட்டுகிறாள்!
துன்பம் தோய்ந்த முதுமையிலே
கண்போல் காப்போம் அன்னவளை!

59. - தேனி சீருடையான், தேனி.

மண்ணில் அன்பும் நிலைத்திடவே
பண்பில் ஓங்கும் தமிழோர்
எண்ணம் என்றும் சிறந்திடவே
பண்பை நாளும் உயர்த்திடுவாய்!

60. - சு. சந்தோசுருமார், திண்டிவனம்.

தேரா மன்னா என்றுரைத்தோள்
வேராய்ப் பெண்ணை இங்கெழுந்தே
ஊராளர் வோரை நெறிசெய்தால்
வாரா ஊழல்; வளம்வருமே!

61. - பாவலர் கருமைத்தமிழாழன், ஒசூர்.

விண்ணில் நானும் கலந்தாலும்
கண்ணே உன்னைத் தேடிடுவேன்
மண்ணாய் மட்கி மறைந்தாலும்
உன்னைக் கூவி அழைத்திடுவேன்.

62. - அ. சோலைத்தென்றல், தென்னெருஞ்சம்.

துன்பம் கண்டு மிகவருந்தும்
நன்பா! நீயும் சிந்தித்துத்
துன்ப வேரை அறுத்தெறிந்தால்
விண்ணும் என்றும் உன்வசமே

63. - கு. நதியா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்த்திடவே
விண்ணை முட்டு மளவுக்கு
மண்ணில் மரங்கள் வளர்த்திட்டே
உன்மைத் தொண்டால் ஒன்றாவோம்.

64. - ஆ. உலாந்து நாயகி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

என்னை நானே அறிவதற்குக்
கண்ணாய் நின்றாய் தினந்தோறும்
அன்னை போன்றே அருள்கின்றாய்
நினைவு என்றும் வணங்கிடுவேன்!

65. - அ. சரவணன், விழுப்புரம்.

தன்னே ரில்லாத் தமிழ்மொழியில்
முன்னோர் தந்த நூலாய்ந்து
தென்னாட் டாரின் செந்நெறியைப்
பன்னாட் டார்க்கும் பகர்ந்திடுவோம்.

66. - புலவர் மா. ச. மணி, திருக்கழுக்குன்றம்.

கண்ணில் காணாத் தெய்வத்தை
மண்ணில் தேடித் திரியாதே
உன்னைப் பெற்ற பெற்றோரைக்
கண்டே என்றும் வணங்கிடுநீ

67. - இரா. கோமதி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

ஊற்றாய்த் தோன்றும் புலமையினால்
சாற்றும் பாக்கள் நம்நெஞ்சைத்
தேற்றி நிற்கும் சமயத்தில்
நாற்றம் வீசும் வாழ்வினிலே.

68. - அ. சரவணன், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

ஆட்டம் போடும் வாழ்வினிலே
வாட்டம் கொள்ள வேண்டாமே
நாட்டம் கொள்நீ உன்மது
கூட்டம் கூடும் உன்பின்னால்,

69. - அ. செயபுரத்தி, தென்னெருஞ்சம்.

நால்வர் போற்றும் புகழையே
பாலன் போற்ற வரம்தருவாய்
நாளும் நானும் மறைபயின்றே
நால்வர் பேற்றைப் பெறுவேனே!

70. - மு. மீனா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தாகம் தீர்க்க வந்தாயே!
தேகம் போற்றும் அன்னையே
வேக மாய்நீ வந்ததனால்
சோகம் தன்னில் விதைத்தாயே!
71. - மு. சாக்மீனா, சோழாம்பூண்டி.

அன்பு செய்யும் காதலர்க்குத்
துன்பம் செய்யும் பாவிக்களே!
என்றே எண்ணி நொந்தேன்நான்
அன்பே உன்னைக் காணும்முன்!
72. - பா. ஏமாமாவீனி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

நாட்டின் சொத்தை நல்லுயிரை
வேட்டால் தீய்ப்போர் அழிப்போர்க்குக்
காட்டும் நன்மை அரவுகளை
ஊட்டிக் காக்கும் செயலாகும்
73. - சுத்தரசன், பூதுச்சேரி.

மண்ணில் வாழ்வோர் மகிழ்தற்கும்
விண்ணை வெல்வோர் பெருகற்கும்
பெண்ணில் தாழ்வு நீங்கற்கும்
கண்ணில் வேண்டும் அறிவொளியே!
74. - வீ. இலக்கிபா, குமரபுரம்.

ஈன்றோர் தம்மை வணங்கிடுவோம்
சான்றோர் சொல்லைப் போற்றிடுவோம்
வாந்தோய் கல்வி கற்றிடுவோம்
தேன்தோய் சொல்லைப் பேசிடுவோம்!
75. - ஏ. வாசுதேவன், சோளிங்கர்.

ஆடி என்றே பிரித்தாயே
வாடி மாந்தர் நின்றாரே
கூடும் இன்பம் ஒன்றினுக்கும்
ஆடி என்ன செய்யுமடா
76. - பா. காயத்ரி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

குன்றின் மேலே வாழ்புருகா
உன்னைக் கண்ணால் கண்டதுமே
என்னை நானே மறந்தேனே
உன்பூந் தாளைப் பணிந்தேனே!
77. - ந. பவித்ரா, திண்டிவனம்.

அன்பின் உள்ளம் கொண்டுவாழ்ந்த
பண்பு கொண்ட எந்தந்தை
இன்றோ எங்கள் உடன்இல்லை
என்னின் நெஞ்சம் கலங்கிடுதே!
78. - ந. தேவி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

அஞ்சி அஞ்சி நடைபயின்று
வஞ்சி என்முன் வந்துநின்றாள்
கொஞ்சிப் பேச யான்முயன்றேன்
நெஞ்சை விட்டுப் பறந்தாளே!
79. - இரா. பிரியா, திருவண்ணாமலை.

கற்றிச் சுற்றித் தாவிவரும்
தெற்குத் தென்றல் தேன்கவையே
கற்கக் கற்கக் காதலித்தேன்
கற்கும் தமிழை ஆதரிப்போம்!
80. - இரா. நக்கீரன், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தேடும் கண்ணில் முகம்காட்டி
வாடும் வாழ்வை நிலைப்படுத்தி
பாடும் பாவில் இடம்பிடித்துத்
தேட விட்டுச் சென்றாயே!
81. - சக்தி பிரியன், திண்டிவனம்.

குற்றம் இல்லா மழலையர்கள்
கற்கள் தாங்கும் கையோடு
நிற்கும் நிலையைக் கண்டிருந்தும்
பற்றுக் கொள்ளா மனிதருண்டோ!
82. - செ. தேவி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

நன்பன் என்று சொல்லிடுவார்
துன்பம் தன்னைச் செய்திடுவார்
நன்றி இல்லா நாய்களைந்
கண்டும் அறிந்தும் நீக்கிடுவாய்.
83. - இரா. பொட்டி, திருவண்ணாமலை.

அன்பில் என்றும் வீற்றிருக்கும்
உன்னை நாளும் வணங்கிடவே
துன்பம் யாவும் தொலைந்தோடி
இன்பம் என்றும் நிலைத்திருமே!
84. - இரா. சுதா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

கள்ளம் அற்ற கருத்துடையார்
உள்ளம் என்றும் உயர்வாகும்!
பள்ளம் பாரில் சரியானால்
வெள்ளம் தானே விரைந்தோடும்!
85. - பாவலர் தே. சனாத்தனன், முதியாப்பேட்டை.

கல்லார் இல்லா நாடாக்கி
இல்லார் தம்மைச் சீர்தூக்கிப்
பொல்லா ரோடு போராடி
வெல்லும் அன்பை விதைப்பீரே!
86. - பாவலர் கி. பாரதிதாசன், பிராங்க.

கற்றோர் தம்மைப் பாராட்டு!
பெற்றோர் தம்மைச் சீராட்டு!
உற்றார் உண்ணத் தாலாட்டு!
மற்றோர்க்கு(கு) அன்பை நீயூட்டு!
87. - பாவலர் வே. முத்தையன், முத்தியாப்பேட்டை.

பாட்டுப் பாடிப் பாரதியார்
நாட்டுப் பற்றை ஊட்டினரே!
தீட்டாய்க் கண்ட தீண்டாமை
நாட்டை விட்டே ஓட்டினரே!
88. - பாவலர் வே. பூங்குழை பெருமாள், திரு.வி.க. நகர்.

நல்லோர் கூறும் நன்னெறியில்
இல்லார் உள்ளார் அனைவருமே
பல்லோர் போற்ற நடைபயின்றால்
செல்வம் எல்லாம் சேர்ந்திடுமே!

89. - புலவர் செ. இராமலிங்கன், புதுச்சேரி.

மண்ணில் உள்ள உயிர்களெல்லாம்
இன்னும் என்றும் ஒங்கிடவே
கண்ணால் நீயும் கண்டாலே
இன்பம் பொங்கும் என்முருகா!

90. - ப. சோதி, திண்டிவனம்.

அன்னை என்றால் அன்பேதான்
தந்தை என்றால் பண்பேதான்
பெண்கள் என்றால் பணிவுதானே
எண்ணி யாரும் நம்பவில்லை.

91. - செ. விசயாசகர், விருத்தாசலம்.

விண்ணில் உள்ள கதிரவனே
மண்ணில் வந்து ஒளிபுகின்றான்
உன்னில் உள்ள காதலைஉன்
கண்ணால் வந்து கூறுகிறாய்.

92. - இரா. வெங்கடாசலபதி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

எல்லை இல்லா திருக்கின்ற
புல்லின் ஏட்டில் பாட்டுமுதி
நெல்லின் மாப்பில் நீந்நவிட்டுப்
பல்நற் கூடம் அமைந்திடுவோம்.

93. - இரா. இராசலட்சுமி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

மண்ணில் உள்ள மனிதரெல்லாம்
கண்ணில் உள்ள இமையைப்போல்
மண்ணில் உள்ள மரங்களையே
என்றும் போற்றிக் காத்திடுவோம்.

94. - கி. தயாளன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

அன்று செய்த தீவினையை
இன்றும் எண்ணித் தவித்தேனே
என்றும் நன்று செய்திருந்தால்
இன்று நன்று நடந்திடுமே.

95. - ச. தங்கவேல், கள்ளக்குறிச்சி.

மண்ணில் வாழ்வோர் மகிழ்ந்திடவே
விண்ணை ஆய்வோர் பெருகிடவே
பெண்ணில் தாழ்வு நீங்கிடவே
கண்ணில் வேண்டும் அறிவொளியே!

96. - வீ. இலக்கியா, திருவாரூர்.

ஆட்சி செய்வோர் அரட்டலராய்
நாட்டின் மாந்தர் நலவாழ்வைக்
கேட்டிற் குள்ளாக் கிருவதனால்
மீட்கப் பாய்வோர் அரட்டலரா?

97. - பொறிஞர் அகன், மாத்தூர்.

விண்ணில் உள்ள நிலவைப்பார்
மண்ணில் உள்ள உயிரைப்பார்
கண்ணில் உள்ள ஒளியைப்பார்
உன்னில் உள்ள என்னைப்பார்.

98. - கி. இளவரசன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

அன்பை உற்று வளர்த்தாயே
கண்கள் மூடிப் பிரிந்தாயே
என்னை நீங்கிச் சென்றாயே
உன்னை எங்குக் காண்பேனோ?

99. - து. சசிகலா, நெமலி.

அன்பு கொண்ட தாய்தானே
துன்பம் தீர்க்கும் குலதெய்வம்
இன்பம் நல்கும் இறையவளை
என்றும் போற்றி வழிபடுக!

100. - ப. விசயகுமார், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

வாழ்ந்த காலம் பிறருக்காய்
வாழ்ந்து நாட்டின் நலிவுநீக்கித்
தாழ்வைப் போக்கி மேன்மையை
வாழ்வில் கண்டோர் மேலோரே.

101. - பாலவர் பாலசுந்திரன் சேக்பு, வேலூர்.

என்னைக் காப்பாய் கண்ணிமைபோல்
தன்னைக் காக்கும் திருவேல்கீழ்
என்னைத் தந்தேன் குருபரனே!
நினைப்போல்யார் இப்புனியில்!

102. - மு. இரமணி, சி.பா.ச. தமிழ்க்கல்லூரி.

அன்னை இட்ட அமுதம்போல்
என்னுள் நின்றாய் இன்தமிழே
மண்ணில் இன்ப வாழ்வினையே
உன்னால் பெற்றேன் என்தமிழே.

103. - இரா. சுப்பிரியா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

உன்னை நெஞ்சில் சுமப்பதினால்
என்னில் என்றும் மகிழ்ச்சியேநீ
என்னுள் என்றும் வளர்ந்திடுவாய்
என்றும் இன்பம் தந்திடுவாய்.

104. - ப. இளவன்யா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

அன்னை என்று சொல்லவேண்டும்
அன்பை அள்ளித் தரவேண்டும்
என்றும் பண்பால் உயரவேண்டும்
வன்சொல் நீக்கம் பெறவேண்டும்.

105. - த. திருநாவுக்கரசு, விருத்தாசலம்.

ஊற்றம் மிக்க உணர்வுடையீர்!
ஆற்றல் மிக்க அருந்தமிழ்ச்சொல்
ஏற்றம் மிக்க எழில்நெறியைப்
போற்றி வாழ்மின்! பொலிவுறவீர்!

106. - பேரா. கி. சிவகுமார், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

பெண்மை பெற்ற பெருந்தகையே
பண்பாய் செய்தாய் பணிபலவே
உன்னால் சுற்றும் பயன்பெறவே
அன்பாய் ஏற்றாய் வளமிடிகவே.

107.- இரா. இராசேசுகுமார், பேரிச்சம்பாக்கம்.

எண்ணத் தில்கொள் சிவாயநம
என்று(ம்) இன்பம் உண்டாகும்
நன்றி சொல்வோம் நால்வர்க்கு!
சென்று சேர்வோம் சிவகதிக்கு.

108. - ச.சி. சந்தானம், ஆலகிராமம்.

கல்லா மாந்தர் கற்றிடவும்
இல்லார் வாழ்வில் இன்புறவும்
நல்லோர் நன்றே நிகாட்டினார்
பொல்லாத தீமை போக்கினார்.

109. - ச.ந. இளங்குமரன், நாசலபுரம்.

கண்ணைப் போல ஒளிதருவாய்
பண்ணைப் போல இசைதருவாய்
விண்ணைப் போல மழைதருவாய்
மண்ணில் என்றும் நிலைபெறுவாய்.

110. - படைக்களப் பாவலர், ஆர்க்காடு.

வஞ்சங் கொண்டு வாழ்பவர்கள்
நஞ்சை யொத்த கொடியவரே!
நெஞ்சி லன்பு கொண்டவர்கள்
பஞ்சின் மென்மை ஒத்தவரே!

111. - அத்தை இராமன், மதுரை.

இன்னல் தீர்க்கும் எம்பிறைவா
என்றும் எங்கள் மனம்நிறைந்த
உன்னை நாளும் வணங்குபவார்
என்றும் துன்பம் இல்லாரே.

112. - ம. பச்சையம்மாள், சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

கந்தா உன்னை வேண்டுகிறேன்
எந்தன் உள்ளம் குளிராதோ
சொந்தம் என்றால் நீதானே
பந்தம் கொள்வாய் என்னோடு.

113. - கு. முத்துலட்சுமி, சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

என்னில் உள்ள ஆற்றல்கள்
உன்னில் உள்ள ஆற்றல்கள்
என்னில் உள்ளில் அல்லாமல்
இன்றே நம்மில் கலந்திருவோம்.

114. - ச. விசயலாவன்யா, சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

வன்மை நெஞ்சம் பெற்றவர்கள்
மென்மை நெஞ்சம் பெற்றிடவே
அன்பாம் என்னும் ஆயுதமே
என்றும் நல்ல ஆயுதமாகும்.

115. - வ. பச்சையம்மாள், சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

அன்றும் இன்றும் என்றென்றும்
நன்றே மாந்தர் நெஞ்சத்தில்
குன்றாய் நின்றே நிலைத்திருக்கும்
பண்நூல் என்போம் திருக்குறளை!

116. - சா. சம்பத்து, பெருமாங்குப்பம்.

முள்ளும் கல்லும் நிறையுலகில்
கள்ளம் இன்றித் தொண்டாற்றி
உள்ளம் நல்ல முறையிருந்தால்
கொள்ளை இன்பம் குலவாதோ!

117.- பாவலர் து. சுப்பராயலு, பெரியகுளம்.

நம்மைச் சாரும் உறவோர்கள்
செம்மை யாகச் செழுந்தமிழைத்
தம்மூச் சாகக் கொண்டாரோ?
வேம்மை யோரே பிறாடிறே!

118. - க.அ. ஒளி, கொடுமுடி.

வாழ்க்கை எம்மின் போராட்டம்
வாழ்ந்து பார்த்தால் உயர்வோமே!
குழந்த துன்பம் விலகிடுமே
ஆழ்ந்த இன்பம் பெருகிடுமே!

119.- ஏழுமுகை மு. குழ. முர்த்தி, மூலிமங்கலம்.

மெய்ம்மை அன்பாய் மேல்நிறுத்தும்!
பொய்ம்மை நஞ்சாய்ப் பாழ்படுத்தும்!
எய்க்கும் மாந்தன் வாருலகில்
உய்த்தே வாழக் கூறுளதோ?

120. - கருவை மு. குழந்தை, கரூர்.

நல்ல உள்ளம் கொண்டாய்வேம்;
வல்ல செய்கை ஆற்றிடுவோம்;
மல்லல் ஞாலம் போற்றிடவே
எல்லாச் சீரும் ஏற்றிடுவோம்.

121. - வில்லவர். ப. முத்தமிழ்நாணன், புதுச்சேரி.

பாலும் தேனும் உட்கொள்வோம்;
நூலின் பத்தை நுகர்ந்திடுவோம்;
வேலின் கூர்மை அறிவுறுவோம்;
சாலக் கற்றுத் திறலடைவோம்!

122. - ப. அங்கயற்கண்ணி, புதுச்சேரி.

கல்லான் உள்ளம் கடுகென்போம்
பொல்லான் கெல்லாம் பொலிவேன்பான்
இல்லா தெல்லாம் இருக்குமென்பான்
அல்லல் செய்வான் அகன்றுபோவோம்.

123. - புலவர் கோ. தளபாலன், வில்லியனூர்.

அல்லல் பட்டே உழைத்தாலும்
நல்ல கூலி கிடைக்காதார்
எல்லை மீறின, என்னாவர்?
தொல்லை நல்கும் தீயோரே!

124. - வே. இரா. சிவஞான வள்ளல், வேலூர்.

“வீட்டில் அன்பு வளர்ந்தாலே,
நாட்டில் இன்பம் பெருகிடுமே,
ஊட்டும் பண்பை நற்றமிழே,
காட்டும் பாதை செம்மொழியே.”

125. - புலவர் வேங்கடராசன், திருவரங்கம்.

வள்ளல் போல அருளிணையே
அள்ளித் தாரும் மயிலோனை
கள்ளம் இல்லாச் சேய்போல
உள்ளம் கொண்டு துதிப்போமே!

126. - த. அம்மு, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

மண்மேல் ஆசை கொள்ளாது
பெண்ணை இம்சை செய்யாது
பொன்மேல் பற்றும் இல்லாது
நன்றாய் வாழ்வாய் புகழுடனே.

127. - த. சாந்தினி பாபு, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

தேர்தல் வெற்றி யடைந்திட்டோர்
தேர்ந்த ஆட்சித் திறமையினால்
தேர்த லான செயலெல்லாம்
தேர்ந்து செய்தால் சிறந்திடுமே!

128. - தெ. முருகசாமி, புதுச்சேரி.

தாய்மை இங்கே பெருமையானால்
சேய்மை எங்கும் விளங்கிடுமே
தாயர் உள்ளங் களிகொள்ள
சேயர் நெஞ்சம் திருந்துகவே!

129. - ஆறு. தமிழ்நிதிவேந்தன், புதுச்சேரி.

அற்றம் போக்கும் நற்றமிழைக்
கற்றுப் போற்றி நடந்திட்டால்
குற்றம் நீங்கி மாந்தவிளம்
முற்றும் நன்மை பெற்றிடுமே!

130. - அப்பாடிப்பொடி ச. திருநாவுக்கரசு, முசிரி.

கற்பீர் நாளும் கனித்தமிழே
நிழீர் கற்ற நெறியினிலே
அற்பர் சேர்ந்தே தடுத்தாலும்
வெற்பாய் நின்றே வெல்வீரே.

131. - சீ. பெ. முத்துக்குமரன், கோவை.

சென்றார் மாய்ந்து தெளிந்தார்போல்
அங்கே அன்பில் ஒளிர்ந்திருக்க
இங்கே அன்பர் பலராலும்
நன்றே காணும் நனிதமிழே.

132. - மணிமொழியார், பொள்ளாச்சி.

“உன்னைக் கண்ட நேரத்தில்
பண்ண பாவம் பறந்திடவே
என்றும் கந்தன் அருளுணிலே
என்றும் நீங்கா வளம்பெறவே”

133. - சு. சிவசங்கரி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

“வேலன் நாமம் உச்சரிக்க
பாலன் என்றே அழைப்போமே
தோல்வி போக்கி அருளுகின்ற
வேலா நன்றி சாத்துகிறோம்”

134.- மா. செல்வி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

உன்னைப் பற்றும் நெஞ்சினைநீ
என்னுள் தந்தாய் வாழ்ந்திடவே
என்னை உன்னுள் சேர்ப்பதற்கு
முன்னே என்னுள் கலந்திடுவாய்!

135. - இரா. சாண்யா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

சிந்தை பற்றும் செந்தமிழை
உன்றன் நெஞ்சில் செதிக்கிட்டால்
வந்த துன்பம் கலைந்திடுமே!
உன்றன் வாழ்வும் சிறந்திடுமே!

136.- செ. சுபத்ரா, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

மண்ணில் பொங்கும் தனித்தமிழைப்
பண்ணில் ஏற்றிச் சிறந்திடுவோம்
விண்ணில் உள்ள அனைவருக்கும்
கண்ணில் ஊற்றி வளர்த்திடுவோம்!

137. - சு. இரேவதி, சி.பா.ச.தமிழ்க்கல்லூரி.

மும்பை தீயோர் கையகமோ?
கொம்பர்க் கூட்டம் அழித்திடுவோம்
நம்முன் நேராய்க் கண்ணின்றால்
இம்மை வாழ்வு அவர்க்கிலையே.

138. - கு. கோவிந்தன், செங்கம்.

என்றும் நின்றோர் வேண்டிடுமோ?கேள்
ஒன்றும் இல்லார்க் கருள்செய்க
அன்றே என்னா தரம்செய்க
நன்று தங்கும் நின்புகழ்தான்.

139. - பாவலர் சசி, செங்கம்.

மண்ணில் சிந்தும் மழைத்துளியாய்
என்னில் தோன்றும் காதலையும்
எண்ணி நித்தம் வாழ்கின்றேன்
என்றும் கண்ணில் விழ்கின்றேன்.

140.- வி. கோமாலகிருட்டினன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

நல்லார் ஆட்சி அமைந்திடுமேல்
நல்லார் உள்ளம் மகிழ்ந்திடுமே
இல்லார் இல்லம் இனித்திடுமே
கல்லார் காட்சி அழிந்திடுமே.

141.- தி. பக்கிரிசாமி, திருமலைராயன்பட்டினம்.

கற்றார் கல்வி கடமையுடன்
சொற்றார் பிள்ளை நலந்தனை
உற்றார் மக்கள் உளந்தனிலே
பெற்றார் பேற்றை இறைவிழியன்.

142. - புலவர் த. நட்சணாமூர்த்தி, தி.ரா. பட்டினம்.

அன்பால் உள்ளம் வசப்படுமே
பண்பால் உள்ளம் உயர்ந்திடுமே
எண்ணம் நன்றாய் அமைந்தாவே
இன்பம் நாளும் பெறுவோமே.
143. - சா. சாகிதர், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

கண்ணில் என்றும் அழகிருந்தால்
கண்டோர் இன்பம் கொண்டிருவார்;
பண்ணில் என்றும் மகிழ்விருந்தால்
பண்பாய் நின்றே கற்றிருவார்;
144. - சே. கரேகா, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

ஈழ மண்ணில் நம்தமிழர்
வாழும் நாளில் வதைகின்றார்;
ஈழ அரசின் இப்போக்கு
வீழும் நாள்நந் நாளாகும்!
145. - தேன்மொழி, ஆர்க்காடு.

காசு பணத்தால் வரும்இன்பம்
துசு மனத்தால் துயர்துன்பம்!
வீசும் தென்றல் காற்றாவாய்
பேசும் செயல்செய் பேர்பெறுவாய்!
146. - ஆ. சோதிமலர், ஆ.சி.ம.ம.கல்லூரி.

நம்மை வாழ்வில் சிறப்பிக்கும்
நன்மை கல்வி கற்றிட்டால்
நம்மை எந்தத் தீவினையும்
என்றும் வந்து சேராதே!
147. - ச. இராணி, விழுப்புரம்.

ஆக்க மென்ற வொன்றையே
ஊக்க மென்று நினைத்திட்டால்
தூக்க மின்றி மனிதாந்
காக்கை போலே வாழ்ந்திருவாய்!
148. - தி. தீபா திருமூர்த்தி, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

உன்னை யென்னைப் பெற்றிட்ட
அன்னை யான தெய்வத்தை
அன்பு காட்டும் உயர்நட்பை
என்றும் அன்பே மறவாய்நீ!
149. - தமிழன்பன் திருமூர்த்தி, விழுப்புரம்.

நீயே உண்டு துணையென்று
தாயே உன்னை நம்புகின்றேன்
காயில் மாலை தொடுத்திட்டேன்
நாயென் கையால் வணங்கிட்டேன்!
150. - ஆ. இந்திரா, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

துன்பம் யார்க்கும் செய்யாதே!
அன்பாய் நடக்கத் தவறாதே!
உன்னைப் போல எவரையுமே!
என்றும் நினைப்பாய் ஏற்றமதே!
151. - ஆ. முகிலரசி, ஆர்க்காடு.

விண்ணில் தோன்றும் விண்மீன்கள்
கண்ணால் பார்த்துக் கலைவதில்லை
மண்ணில் தோன்றும் மைந்தரெல்லாம்
பெண்ணைப் பார்த்து மயங்கவில்லை.
152. - பூ. காளிமுத்து, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

வல்லார் களித்து வாழ்ந்திருக்க
இல்லார் இளைத்தே ஏங்கிநிற்க,
கல்லார் பெருகிக் காண்பதனால்
நல்லார் வாழ்வின் நலமிழந்தார்.
153. - கலைவாணி திருட்டிணன், கோவை.

“தாய் கல்வி கற்றிருந்தும்
தாயின் உண்மை எண்ணிடாமல்
நாயின் கேவலமகன்தன்
நேய தாரத் தால்வெறுத்தான்.”
154. - ந. மோகனா, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

ஊரைக் கொன்றே உயிர்பிழைக்கும்
பேரைக் கேட்டா பெருமையெழும்!
பாரைக் காக்கும் படைக்களத்தோர்
பேரைக் காத்தல் பெருமையாமே!
155. - பாவலர் பிரதாபசிம்மன், சென்னை.

அன்று சொன்ன கருத்துகளோ
இன்று நன்றாய்ச் செழிப்புறே
என்றும் நெஞ்சில் நீங்காமல்
கன்றாய்த் துள்ளி மகிழ்கிறதே!
156. - செ. ஆனந்தி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

மெய்யை வாழ்வை மேன்மைதனை
நைய வைத்து நலந்தேய்த்துப்
பொய்யாய் இன்பம் புகட்டும்
வெய்ய போதை விடுவோமே!
157. - ப. சித்திராபுகழேந்தி, கரூர்.

நச்சு நோய்கள் நமைநீங்கப்,
பச்சைக் காய்கள், பசுங்கீரை,
இச்சைத் தேங்காய், இன்தேறல்,
நச்சி உண்டே நலம்சேர்ப்போம்!
158. - புலவர் மு. குறளகன், கருவூர்.

வல்லார் நெஞ்சம் விரிநீர்போல்
கல்லார் என்றும் கரும்வழிபோல்
எல்லை இல்லா நிலமாக
வில்லைப் போலும் முறிந்திடுமே!
159. - பாவலர் பெ. அறிவுமுகன், சின்னசேலம்.

கல்லார் இல்லா நல்லுலகில்
இல்லா மையை நீக்கிடுவோம்
நல்ல நட்பு நாடிடுவோம்
அல்லல் இன்றி வாழ்ந்திடுவோம்.
160. - முனைவர் வெ. முத்துலக்கும், திருச்சிராப்பள்ளி.

பொல்லார் சொல்லை நீக்கினிய
நல்லார் சொல்லை நாம் கேட்டுக்
கல்விச் செல்வம் பெற்றிட்டால்
எல்லாச் செல்வம் நாம் பெறுவோம்.

161. - ச. அண்ண அழ்ப்பெரி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

“அன்பு காட்டி நாம் வாழ்ந்தால்
துன்பம் இன்றி வாழ்ந்திடலாம்
ஒன்று கூடி நாம் வாழ்ந்தால்
நன்மை வந்து சேர்ந்திடும்”

162. - கு. சங்கீதா, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

அன்பில் ஊர்ந்த நண்பர்கள்
அன்னம் இட்டு படைத்திட்டே
அன்பாய் உண்டு மகிழ்ந்தனரே
என்றே ஏட்டில் படித்தோமே!

163. - இரா. மகாதேவன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

தொட்டுச் செல்லும் தென்றலோடு
நட்பாம் என்னும் பறவையாக
சிட்டாய் வானில் சிறகடித்தப்
பட்டம் போன்று உயர்ந்திடும்!

164. - அ. பிரகாசு, கடலூர்.

அன்புச் செல்வம் நாம் பெறவே
நன்றாய்க் கூறும் இன்சொல்லால்
என்றும் நண்பர் உள்ளத்தைத்
தென்னைப் போன்று உயர்த்திடும்!

165. - அ. அண்ணாதுரை, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

நல்லோர் வாழ்வை நாமெண்ணிப்
பொல்லார் வாழ்வை நீக்கிடுவோம்!
கல்வி என்னும் பெரும்பெற்றைச்
செல்வம் போன்று கருதிடுவோம்!

166. - சி. விசயகுமாரி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

கண்கள் காணும் காட்சியினை
எண்ணிப் பாக்கும் போதெல்லாம்
வண்டு சுற்றி வருகதைப்போல்
உன்னைச் சுற்றி வருவேனே!

167. - கு. தாமோதரன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

ஆழி என்றே உருக்கொண்டாய்
வாழ்வோர் வாழா தொழிந்திடவே
தாழ்வைச் செய்த பேரலையே
வாழ நாய்கள் வாழ்த்தாயோ?

168. - வி. திருமாவளவன், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

திங்கள் சூடித் திகழ்பவனே
சங்கம் வீற்றப் பாவலனே:
மங்காச் சீரை உடையவனே:
எங்கள் துன்பம் போக்கிடுவாய்!

169. - இரா. செந்தில்குமார், தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

அல்லும் நன்றாய் உழைத்திருந்து
நல்லா ரோடும் சேர்ந்திருந்து
இல்லா மையை அகற்றிவிட்டால்
செல்வம் எல்லாம் நாம் பெறுவோம்!

170. - இரா. இராசலட்சுமி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

கண்ணில் தோன்றும் காட்சியெல்லாம்
விண்ணில் கண்ட விண்மீன்கள்
மண்ணில் வந்து பிறந்ததுமே
விண்ணைப் பார்த்து வாழ்ந்திடலாம்.

171. - வெ. இரேவதி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

அன்பைச் சார்ந்து வாழ்ந்திட்டால்
இன்பம் வந்து சேர்ந்திடும்!
துன்பம் வந்த நாளிலுமே
அன்பால் என்றும் மகிழ்ந்திடலாம்!

172. - இரா. இலட்சுமி, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

வானம் போல உயர்ந்திடவே
மானம் போற்றி வாழ்ந்திடும்!
ஈனம் நீங்கி வாழ்ந்திடவே
ஞானம் பெற்று வாழ்ந்திடும்!

173. - இரா. சரேசு, தி.கொ.அ.க.கல்லூரி.

கல்வி என்னில் புகழ்த்திட்டார்
இல்லை தோல்வி எனவாய்
அல்லல் என்னை சூழ்ந்துவிட்டால்
சொல்லால் துன்பம் போக்கிடுவீர்.

174. - அனுசூயா, கரசாணூர்.

காதல் செய்யும் வாலிபரே
மோதல் இன்றி வாழ்கிறீரா?
காதல் என்ற மேலுலகில்
சேதம் இன்றி வாழ்ந்திடுவீர்.

175. - வ. அனிகிருட்டினன், விழுப்புரம்.

உன்னைத் தாங்கும் என்இதயம்
என்றும் வாழும் சிறப்புடனே
மண்ணில் நானும் காமவதென்றால்
என்னில் உன்னை வம்புபெனே

176. - வ. அனிகிருட்டினன், சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

எந்தன் அன்புக் காதலியே
உந்தன் கண்கள் என்மேலே
வெந்து சாகும் என்உடலில்
உந்தன் காதல் மினிர்ந்திடும்!

177. - இரா. அருள், சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

தாழ்வே இல்லாத் தமிழ்மொழியே
வாழ்வாய் என்றும் தமிழ்நெஞ்சில்
வாழ்வில் இன்பம் நிலைக்குமானால்
வாழ்வோம் நாமும் தமிழனாக.

178. - செ. தமிழ்வாணன், சி.பா.ச.த.கல்லூரி.

இன்பம் வேண்டும் வாழ்விலே
நன்மை செய்து பெற்றிடுவோம்
வன்மை என்றும் செய்யாமல்
என்றும் நாட்டில் வாழ்ந்திடலாம்.
179. - சீ. சத்யா, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

அன்ன மிட்டுக் களித்திட்ட
அன்புக் கைகள் கற்கண்டாய்
இன்ப வெள்ளம் ஈந்திட்ட
அன்னை நீயே எந்தெய்வம்.
180. - இரா. பாரதிராசா, புதுச்சேரி.

நல்லார் வாழ்வால் நலம்விளையும்
பொல்லார் சொல்லால் புன்மைதான்
வல்லார் என்றும் வளம்சேர்ப்பார்
கல்லார் இல்லா நிலைகாண்போம்.
181. - புலவர் பா. அமுதா, புதுச்சேரி.

ஞாலம் போற்ற வாழ்ந்தவரே
காலம் யாவும் மறவோமே
கோலங் கண்டு நினைவோமே
காலன் கண்டே அழிப்போமே.
182. - ச. அருள் நேரு, கடலாடி.

பாட்டைத் தீட்டுப் பைந்தமிழில்!
நாட்டில் வெண்பாக் கொடியேற்று!
கூட்டிப் பார்த்தால் பிறமொழிக்குள்!
தேட்ட வெள்ளைப் பாட்டில்லை!
183. - வானவர், வெங்காளூர்.

மஞ்சள் பூவின் புன்னகையை
நெஞ்சில் நாளும் சுமந்தேனே
வஞ்சிப் பெண்ணின் விழியிடமே
தஞ்சம் போகும் நினைமனமே!
184. - மு. ஆனந்தன், மண்டகப்பட்டு.

வல்ல ஆசான் இறைவிழியன்
இல்லம் தோறும் நற்றமிழைச்
சொல்லும் வண்ணம் வளர்த்தாரே!
வெல்லும் சான்றோர் நற்பணியே!
185. - சா. இராசலிங்கம், திருவண்ணாமலை.

காட்டுக் குள்ளே ஒருபோட்டி;
பாட்டுக் கேற்பக் குதித்தெழுதல்;
கோட்டு யானைக் கியவலில்லை.
ஏட்டு வானாக் கும்சறுக்கும்!
186. - த. கருணாச்சாமி, தேனி.

தொல்லை கூட்டும் நுகர்வாசை
எல்லை இன்றிப் பெருக்கெடுக்க,
பொல்லா மக்கள் ஒருகிறார்
பல்லைக் காட்டிப் பணத்தின்பின்.
187. - மனோந்திரா, மதுரை.

கந்தா என்றே அழைத்திட்டால்
இந்தா என்றே அருள்புரிவான்
வந்தான் வேலன் மயிலோடு
தந்தான் அன்பைத் துணையோடு.
188. - தே. யசோதா, ஆலக்கிராமம்.

பொல்லா மாக்கள் புன்மதியால்
எல்லாத் துன்ப மிழைத்திருவார்;
நில்லா வாழ்க்கை நெறியுணர்ந்தோர்
கல்லார் பொய்மை களைந்திருவார்.
189. - நல்ல. வில்லியன், புதுச்சேரி.

இன்பம் எய்தி வாழ்ந்திடவே
துன்பம் இன்றி மகிழ்ந்திடவே
நின்னை எண்ணும் நெஞ்சினிலே
தன்னைத் தஞ்சம் செய்பவனே.
190. - கு. சுபதிரு, திண்டிவனம்.

கல்வி கூறும் ஆசிரியர்
சொல்லைக் கேட்டு நடந்திட்டால்
தொல்லை உள்ள இவ்வுலகில்
நல்ல வாழ்வு நாம்பெறலாம்!
191. - ந. அன்பரசன், விழுப்புரம்.

ஆக்கம் செய்ய உலகினிலே
ஏக்கம் தீர்க்கச் செய்தாயே
ஊக்கம் தந்த பரம்பொருளே
தாக்கம் தீர்த்தாய் உயிரிடமே.
192. - கோ. ஞானசேகரன், ஆலக்கிராமம்.

என்றும் உள்ள கல்வியையே
இன்பம் பொங்கக் கற்றிடவே
என்றும் காப்போம் அறிவினையே
துன்பம் இல்லை வாழ்விலே.
193. - எ. புட்பராசு, திண்டிவனம்.

என்னில் உன்னை நினைப்பதற்கே
கண்ணில் உண்டு நின்முகமே
அன்பும் பண்பும் நிலைத்திடவே
என்றும் வேண்டும் நின்னருளே.
194. - மா. அமிர்தவள்ளி, திண்டிவனம்.

நண்பர் என்றும் நிலைத்திடவே
உண்மை வேண்டும் உன்னிடமே
உண்மை இன்றி இருந்தாலே
திண்மை அற்று வாழ்வாயே.
195. - மு. இந்திரா, திண்டிவனம்.

விண்ணில் வீணை மீட்டிடவே
பண்ணைப் பாடிப் புகழ்ந்திடவே
எண்ணில் உண்டு திறனறிவே
நண்ணல் வேண்டும் உன்னருளே.
196. - மா. சரண்பா, திண்டிவனம்.

பட்டம் பெற்ற பெண்களெல்லாம்
எட்டும் மட்டும் இவ்வலகில்
திட்டம் போட்டுச் செயல்பட்டால்
நட்டம் இன்றி வாழலாமே!

197. - ந. பாரதி, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

என்னைப் பெண்ணாய்ப் படைத்தவனே
தன்னைப் போன்ற பெண்களுமே
இன்பம் பெற்று வாழ்ந்திடவே
என்னில் துன்பம் மாற்றிடுவாய்.

198. - ப. பாரதி, விழுப்புரம்.

எண்ணம் என்னும் மேடையிலே
கண்ணில் காணும் காட்சிகளைப்
பண்ணில் ஏத்தும் பாவலர்கள்
மண்ணில் மன்னும் மன்னர்களே.

199. - முருக. சம்பத்து, திருக்கழுக்குன்றம்.

நித்தம் உண்டு மகிமையே
மொத்தம் உண்டு பெருமையே
சுத்தம் உண்டு முழுமையே
பித்தம் உண்டு நினைமே.

200. - கு. அபர்ணா, திண்டிவனம்.

சொந்தம் என்றே ஒன்றுமில்லை
எங்கள் கூட்டம் அலிகள்தாம்
அங்கம் எங்கள் குறைஎன்பார்
எங்கள் கூட்டம் கொலுபொம்மை.

201. - பொ. வெற்றிச்செல்வன், வடுவூர்.

ஆசை ஊற்று அகழியிலே
ஓசை இல்லா வீட்டினிலே
காசைத் தேடித் தெருவினிலே
தோசை விற்பாள் கைம்பெண்ணே.

202. - இரா. இரதிதேவி, வடுவூர்.

என்றும் நம்நூல் தமிழ்நூலாம்,
முன்னும் பின்னும் படிப்பாராம்,
நன்றே என்று சொல்வாராம்,
இன்றே வாங்கிப் படித்திருவீர்.

203. - செ. செல்வம், எ. வடகுப்பம்.

நன்று நன்று நந்தமிழே!
நன்று நன்று மொழிப்பணிதான்
நன்று நாடிச் செய்திடுக
நன்றாய் வாழும் நற்றமிழே!

204. - நடுசர் நித்தியானந்தம், திருக்கழுக்குன்றம்.

நல்லார் போற்றும் நலப்பணியை
சொல்லும் நெஞ்சம் தூய்மையுடன்
தொல்லை நீக்கித் துணிந்துசெய்
வெல்லும் தம்பீ! விரும்புகவே!

205. - புலவர் திருக்குள் நாளை சிவம், மணற்பாறை.

நன்மை செய்தால் என்றென்றும்
நன்மை மட்டும் கிட்டுமதுவில்
புன்மை செய்தால் என்றென்றும்
புன்மை மட்டும் கிடைக்கும்ய்யா!

206. - வீ. சிவபெருமாள், எ. வடக்குப்பம்.

கள்ளம் கொண்டு வாழ்கின்றோர்
உள்ளம் இன்றி வாழ்கின்றார்
பள்ளம் மேடும் அறியாமல்
தள்ளல் போட்டு மடிக்கின்றார்.

207. - கே.வி. சனார்த்தனன், காஞ்சிபுரம்.

கண்டேன் நூலில் கனியினைத்தான்!
எண்ணி உள்ளி இனிதினிதாய்!
கண்டேன் நெஞ்சில் உவந்தேனே!
கொண்டேன் உள்ளி மனம்தே!

208. - மு. தமிழ்நிலவன், ஐயங்குடிப்பாளையம்.

பாடும் பாட்டில் உவமைநலம்
பீடும் கொண்ட சுரதாவே
பாடும் பாட்டை மறந்தேநீ
காடும் தேடிப் போனதுமேன்.

209. - மு.வே. கங்காதரன், சென்னை.

சின்னஞ் சிறார்கள் பள்ளிதனில்
அன்னம் போன்ற கல்வியினை
இன்னஞ் சுவையை அறியாது
தின்னச் சொன்னால் தெவிட்டாதோ!

210. - பா. தனலட்சுமி, பூதச்சேரி.

தீட்டும் செய்தி தித்திக்கும்
பாட்டில் தேர்ந்த பொருளிருக்கும்
நாட்டில் நல்லோர் போற்றிடுவர்
ஏட்டின் பேரோ நற்றமிழாம்!

211. - அரிமா இளங்கண்ணன், சென்னை.

அன்றும் வாழ்ந்த அருந்தமிழே!
இன்றும் வாழும் எழிற்றமிழே!
என்றும் வாழ இன்றமிழே
நன்றாய்க் காப்பர் நற்றமிழர்!

212. - தா. அன்புபாண்டி வெற்றிச்செல்வி, காஞ்சிபுரம்.

வாடி நிற்கும் பயிர்தன்னை
வேடிக் கையாய்ப் பார்க்கலாமோ?
சூடும் வாச மலராகச்
சுற்றும் சூழ வாழவைப்போம்!

213. - பாவை கண்ணதாசன், கூடுவாஞ்சேரி.

காலம் வந்தார் சாகின்ற
ஞால வுண்மை தெரிந்திருந்துங்
கோல மிக்கச் செந்தமிழை
ஆளச் செய்தா லாகாதோ?

214. - தமிழெழிலன், சிலம்பூர்.

கஞ்சி கூழும் குடித்திடுவீர்
அஞ்சா நெஞ்சம் பெற்றிடுவீர்
பஞ்சைப் போன்ற கல்விபினைத்
தஞ்ச மாக்கிக் கொண்டிடுவீர்.
215. - தி. உருபன், மாறனோடை.

அன்பில் என்றும் நிறைந்தவனே
என்றும் உன்னை நினைத்திடுவேன்
என்னில் என்றும் நிறைந்திடுவாய்
இன்னல் எல்லாம் அழித்திடுவாய்.
216. - ம. செயலட்சுமி, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

முன்னோர் வாழ்ந்த பாதையிலே
பின்னோர் சென்று வாழ்ந்தாலே
குன்றின் தீபம் போன்றுயர்ந்து
சான்றோன் ஆதல் தவறாதே.
217. - கு. அம்மச்சி, காலூர்.

விண்ணின் வாழ்வில் புகமுடையோர்
மண்ணில் மான்பு புரிந்தவர்தாம்
எண்ணில் சான்றாய் இறைவிழியர்
கண்ணுள் காட்சி நிலையானார்.
218. - புலவர் அப்பா. மோகன், கள்ளக்குறிச்சி.

சுற்றுச் சூழல் நாமறிவோம்!
இற்றை நாளின் நிலையறிந்து
பற்றை நாமும் தொடுத்திட்டால்
பெற்றே வாழ்வோம் வளத்தினையே!
219. - இரா. தமிழ்அழகன், திருக்கழுக்குன்றம்.

காட்சி மாறாக் கருந்துயரின்
நீட்சி ஈழத் தறிந்திருந்தும்
ஆட்சிக் கடடில் அமர்ந்தவர்கள்
மீட்சிக்(கு) அந்தோ முனைந்திலரே!
220. - ஒளிபவன், விழுப்புரம்.

அன்பைப் போற்றி மன்னுலகில்
என்பும் மற்றார்க் கென்போரே
என்றும் மாந்தர்க் குள்தெய்வம்
நன்றே தேர்வோம் நாமிதுவே!
221. - அறவாழி, திருவேட்டகுடி.

துன்பம் கண்டு துவளாதே!
இன்பம் நாளை நம்மிடமே!
இன்னல் நீங்கி உயர்வடைய
அன்பைப் பெற்றுப் பயனடைவோம்!
222. - பாவலர் வ. பழனி, புதுச்சேரி.

எங்கள் மண்ணின் தமிழ்வீரர்
தங்க நெஞ்சம் உடையவராம்
பொங்கும் வெண்மைச் சிரிப்பாலே
எங்கும் காற்றாய் நிறைந்தாரே!
223. - ப. சித்திரா, மதகடிப்புட்டு.

உண்மை சொல்லல் உயர்வாகும்
நண்மை செய்தல் நலம்புயம்
புண்மை செய்யின் அழிவாகும்
தின்மைச் செயலே திருவாக்கும்.
224. - ப. நீலா, புதுச்சேரி.

கண்டேன்! கண்டாய்! காதுவித்தோம்!
உண்டோம் தேனை ஒன்றாக!
கண்ணே வாழ்வில் நாமினைந்தே
பண்ணும் பாட்டும் போல்வாழ்வோம்!
225. - பாவலர் பொன். பசுபதி, புதுச்சேரி.

அன்பும் பண்பு முடையவரே
என்பும் வேண்டின் சுந்திடுவர்,
அன்பே யில்லா வறவனிக்
ரென்பும் விற்ப ரிழிவுறவே.
226. - சிலம்பூர்க்கிழான், கடலூர்.

வென்று சூர்மா உடல்கிழித்தே
அன்று வந்த கற்பகமே
இன்றும் ஆடும் வேலவனே
என்றும் கந்தா உன்நினைவே!
227. - சு. மலர்க்கொடி, சி.பா.சு.த.கல்லூரி.

இன்ப மிக்க எழிற்றமிழை
யென்பு நெக்கச் சுவையாமல்
வன்புந் துன்பு மிகுக்கின்ற
அன்பில் பாடையேறுவதென்?
228. - ச. தமிழ்ச்செல்வி, கள்ளக்குறிச்சி.

நெஞ்சம் இன்று மகிழ்கிறது
பஞ்சம் எல்லாம் பசியாறித்
தஞ்சம் கொண்ட தனித்துவமாய்க்
கொஞ்சம் செந்தாய் செந்தமிழே!
229. - புலவர் கோவிந்தராசு, கடலூர்.

மின்னும் வானின் மீனழகைப்
பொன்னாம் என்றும் பூரிப்பின்
தன்னில் வந்து கலந்திடுமோ
என்றும் பாடும் செந்தமிழில்.
230. - இரா. இரமா, நி.மி.க.கல்லூரி.

வெள்ளை அன்பில் வேட்கைகொள்
பிள்ளை போலே மகிழ்வைக்கொள்
அள்ளக் குன்றா அமுதைப்போல்
தெள்ள வெல்வாய் செந்தமிழா!
231. - சா. அகசுமீன், நி.மி.க.கல்லூரி.

கோடி கொட்டி மாற்றினாலும்
நாடி வந்து மயக்கினாலும்
வாடி விட்டுப் போய்விடுமோ
சுடிச் சேர்ந்த உண்மையன்பு.
232. - சா. இராசேந்திரன், நி.மி.க.கல்லூரி.

பாடி ஆடு பரவசமாய்
கூடி வாழு களிப்புடனே
தேடி ஓடி உதவிடுவாய்
காட்டில் மேட்டில் கதிர்விளைப்பாய்.
233. - ச. க. சமுசுத்யசேகர், நி.மி.க.கல்லூரி.

மாயி செய்யும் கொடுமைகளைச்
சாமி பார்த்தும் இருப்பதனால்
சாமி வந்து உதைகொடுக்க
மாயி பேசா திருந்திடுவாள்!
234. - வெ.ம. கேசவன், மீஞ்சூர்.

அண்ணா சொன்ன வழியினையே
கண்ணாய்க் காத்துக் கடைப்பிடித்தார்
தொண்டு செய்தே வாழ்வதனால்
கண்ணாய் நாட்டோர் போற்றுகின்றார்.
235. - தி. மணிமேகலை, விழுப்புரம்.

நாட்டில் ஓங்கும் ஒற்றுமையே
நாட்டைக் காக்கும் நல்லரணாம்
நாட்டில் தோன்றும் பகைமையே
நாட்டின் வீழ்ச்சிக் கறிகுறியாம்!
236. - ஆ. இளம்புரணன், இரிசிவந்தியம்.

நெல்லித் தோப்பின் பெட்டகமாய்
நல்ல பாக்கள் பலவேற்று
சொல்லின் இன்பம் நிறைந்திட்ட
நல்ல ஏடே நற்றமிழாம்.
237. - அர. கிசிநாதன், இரிசிவந்தியம்.

நல்லோர் நாட்டில் வாழ்தலினால்
நல்ல செய்தி கேட்கின்றோம்
அல்லல் இன்றி மக்களுமே
இல்லம் தோறும் வாழ்கின்றார்!
238. - இரா. அரங்கநாதன், சீலா.ஆ.ப.நிறுவனம்.

ஆற்றின் போக்கைக் கண்டவரும்
ஊற்றின் நீரைச் சுவைத்தவரும்
காற்றின் இன்பம் உணர்ந்தவரும்
போற்றும் வண்ணம் வாழ்ந்திடுவர்.
239. - ஆ. இராசு, இரிசிவந்தியம்.

பெண்ணே நாட்டின் கண்ணென்றும்
கண்ணாய்க் காப்பான் ஆணென்றும்
மண்ணாய்ப் பெண்ணைப் போற்றிட்டார்!
விண்ணாய் ஆணை விளம்பிட்டார்!
240. - தி. தமிழ்க்கொடி, ஆசனூர்.

கண்ணாய்த் தாயாய்த் தமிழமுதை
மண்ணில் உள்ளோர் போற்றிடவே
மண்ணில் தோன்றி புகழானார்
எண்ணி வாழ்வோம் அவர்வாழியே!
241. - அர. அருண் குமார், இரிசிவந்தியம்.

அன்பும் பண்பும் ஒன்றிட்டால்
இன்னல் இன்றி வாழ்ந்திடலாம்
நன்மை பல்கிப் பெருகிடவே
இன்பம் வாழ்வில் பொங்கிடுமே!
242. - செ. பொன்னம்மாள், செஞ்சிக்கோட்டை.

பார்வை ஒன்றே காட்டிடுமே
நேர்மை கொண்ட மாந்தரினை;
போர்வை கொண்டு போர்த்திடினும்
பார்வை ஒன்றே பறைசாற்றும்.
243. - கு. செல்வக்குமரன், சீலா.ஆ.ப.நிறுவனம்.

தந்தை தாயின் நிலையெண்ணி
சிந்தை எல்லாம் ஒன்றாக்கிச்
சிந்தை யாவும் படிப்பினிலே
சிந்தித் தேயான் செலவிடுவேன்.
244. - அ. இரேவதி, தியாகசுருகம்.

தந்தை போல மகனென்று
முந்தை நூல்கள் மொழிந்தனவே!
தந்தை யென்னை நினைத்ததுபோல்
மைந்த எண்ணா தொழிந்தனனே!
245. - புலவர் பெ. சூராமன், கள்ளக்குறிச்சி.

ஞால மெல்லாஞ் சென்றுள்ள
கோல மிக்கத் தமிழன்பர்
சீல மிக்க ராயிருந்துஞ்
சாலத் துன்ப மடைவானேன்?
246. - அ. தமிழோசை, சிலம்பூர்.

சின்னச் சின்னச் சிரிப்புகில்
பின்னிப் பின்னி நடையிடுமே
என்ன? என்ன தமிழ்பேசும்
அன்பு அன்பு மழலையுமே!
247. - ச.ரா. இரமாசெல்வன், கடலூர்.

கற்றுக் கொண்டேன் இலக்கணமாய்
கற்றுத் தந்தார் பலக்கணமாய்
வெற்றி பெற்றேன் நற்றமிழில்
வெற்றி மாலை சயராமர்!
248. - கனி. கலைஞர், நி.மி.க.கல்லூரி.

மண்ணும் விண்ணும் உறவிடுமே
கண்ணும் கண்ணும் கவியிடுமே
எண்ணம் வண்ணம் ஒளித்திடுமே
எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்திடவே
249. - ச. செல்வகுமாரவேல், நி.மி.க.கல்லூரி.

ஏசுஞ் சொல்லை இயம்புகின்ற
மாசு நெஞ்சை நனிதுலக்கி
வீசு தென்றல் சொற்றேர்ந்து
பேசும் பேச்சே புகழனிக்கும்.
250. - புலவர் வீ. விஸ்வநாதன், வெங்காலூர்.

இல்லை என்பார்க் கில்லையிடம்
தொல்லை என்றால் வாழ்வுபயம்
எல்லை வாழ்க்கை இருக்குமிடம்
எல்லை தொட்டு வாழ்விடுவோம்.
251.- பாவலர் காமாட்சிதாசன், காமாட்சிப்பேட்டை.

உண்மை நோக்கும் பார்வையையும்
இன்சொல் பேசும் நாவினையும்
நன்மை ஆற்றும் செயல்தனையும்
என்னுள் சேர்க்க இயலுமாசொல்
252. - அண்ணா. தருமவிங்கம், புதுச்சேரி.

பாவலர்களுக்கு அன்பு வேண்டுகோள்

1. அஞ்சல்அட்டையில் மட்டுமே பாடலை அனுப்புக!
2. அந்த அட்டையில் பிறசெய்திகள் வேண்டா.
3. ஒரே அட்டையில் திருக்குறள் திறனறி விடையும், பாடலும் வேண்டா.
4. நான்கடிக்கும் ஒரெதுகை என்பதை நினைவில்லக்கொள்க.
5. பிறமொழிக் கலப்பின்றி, தூயதமிழிலேயே பாப் புனைக!

பாடல் படைத்திடுக

வஞ்சி விருத்தம் - 18

இலவயம் தருதற் கெனும்தொகையில்
பலதொழில் தருமோர் தொழிற்சாலை
நிலைபெற நிறுவின் வேலையற்றோர்
நலமுற வத்வார் நாடுயரும்

1. ஒவ்வொருடியிலும் மூன்று சீர்கள் இருக்க வேண்டும்.
2. ஓரடியின் சீரமைப்பு முறையே : கருவிளம்+புளிமா+காய்
3. இவ்வாறான நான்கடிக்கள் ஒரெதுகை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறமைந்த பாடல் ஒன்றை விரும்பிய பொருளில் இயற்றி, வரும்
31-08-2006 க்குள் விடுக்க. - புலவர் அரங்க. நடராசன்

விருபட்ட பாடல்கள்

வஞ்சி விருத்தம் : 16

மண்ணில் இறையே! தமிழானாய்
கண்ணாய்த் தமிழை வைத்திட்டாய்
உண்மை உயர்வில் உறைந்திட்டாய்
விண்ணில் வளர்க்கச் சென்றனையோ?

1. - இரா. கு. அரங்கசாமி, தங்கவயல்.

அன்பை வளர்த்த இறைவிழியார்
பண்பாய்ப் பழகும் பாவாணர்
இன்பம் நுகரும் வேளையிலே
துன்பம் கொடியோன் அழைத்தனே!

2. - நா. பொன்னுசாமி, புதுச்சேரி.

வஞ்சி விருத்தம் : 15

மின்னி முழங்கின் வான்முகில்கள்
பின்னிப் பெய்யும் பேய்மழைதான்;
மன்னி நிறையும் நீர்நிலைகள்
துன்னிப் பெருகும் பற்பயிர்கள்.

3. - த. கருணாச்சாமி, தேனி.

தாழ்ந்த போது சோர்ந்திடாது
ஆழ்ந்த அறிவின் பக்குவத்தால்
குழ்ந்த பகையை வென்றிடவே
வாழ்ந்த வாழ்க்கை ஒங்கிடுமே!

4. - பாவலர் வ. பழனி, புதுச்சேரி.

புக்கது புதுச்சேரி!

புதியபல ஆட்சி புகுந்துபுதுச் சேரி
புதியபல பேர்தாங்கிப் பொற்புச் - சிதைய
இருந்தநிலை மாறி இருந்தபழம் பேரே
பிறந்தநிலை நாம்பெற்ற பேறு.

- கலைமாமணி இராச வேங்கடேசன், புதுச்சேரி.

தாழ்ந்தோர் நலிவழியக் கனவில்து கண்டேன்

(கவிவிருத்தம்)

புளிமாங்கனி - புளிமாங்கனி - புளிமாங்கனி - புளிமா.

மலையுட்பசுஞ் செடியும்நறு மலரும்கனி மரமும்
சிலையுட்கவி மொழியும்வளர் சிதையாப்பவ கலையும்
உலகிற் பெறு முயர்வைவிட உயர்வேயது; நெருப்பின்
உலையாமடி வயிற்றுக்கென உழைப்போரவர் உயர்வே!

உயர்வாய்ப்பொரு ளுணவும்நகை யுடுப்பும்பெற முனைந்தே
பயமென்றொரு படைகொண்டுள பணியாளரை யொறுப்பார்,
வயிற்றுக்கரை யுணவுக்கிவர் மயக்கத்துடன் பணிந்தே;
வியர்வைநிலம் நனைக்கத்தினம் வெயிலில்கிடந் தெரிவார்!

சமமாய்ப்பவ ரருந்துங்கடை தனிலேயிவர் நுழைந்தால்
குழகத்தினி சரிவேயெனக் குரங்காயவர் குதிப்பார்!
இமையாவிழி அவைபோன்றினி எழுவேயிவர் முனைந்தால்;
அமைதிக்கினி அழிவேயென அவறிக்குரல் கொடுப்பார்!

சடமாயினித் துயிலோமெனச் சரிந்தோரவர் சிலிர்த்தால்,
இடக்காயினி வயற்சேற்றினில் இறங்கோமென நியிர்த்தால்,
அடுக்கிலநகர் வசிக்கும்நம தருமைஉயர் பிறப்பார்
படகைநிகர் மகிழுந்திலே பவனித்தலும் பறக்கும்!

மரமேயுதிர் சருகாயவர் வழியின்றனு தினமும்
உரமேறிய உடலுந்தளர்ந் துழைத்தேமனைஞ் சலித்தால்,
புரட்சிப்புயல் குமுறப்பெரும் பொறியாய்ப்பெயுத் தெழுந்தால்;
சரிசெயுடை யணிந்தப்புவி சமுக்கர்செறுக் கழிவார்!

கனலாய்நிதந் துயிலில்வருங் கனலாய்நம தெதிரில்,
தினமும்நமையுழிக்குங்கடுஞ் சினமாய்நம துணர்வியல்,
அனலாய்க்கலந் துறையும்நினை விதுவேயென விழுமுவோம்;
மனிதந்தகர் நலிவாக்கொடும் வழியையுழித் திடுவோம்

- இராச. தியாகராசன், புதுச்சேரி மின்னிதழ் பொறுப்பாளர்.

அனைத்துலகத் தமிழ்மாமன்றம் உயிராய், உணர்வாய், வாழ்வின் வழியாய் விளங்கும் நமதரும் 'தமிழன்னைக்குத் திருக்கோயில்' ஒன்று எழுப்பி வழிபடும் முகமாய் செயல் கொண்டுள்ளது. இதற்கென திண்டுக்கல்-மதுரை தேசிய நெடுஞ்சாலையில், வையப்புக்கழ் பெற்ற காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக் கழகத்தின் அருகில் 10,000 சதுரடிக் கொண்ட இடம் வாங்கப் பட்டுள்ளது. அதில் தமிழன்னைக்குத் திருக்கோயிலும், சுமார் 300 பேர் அமரக்கூடிய அளவிலான அரங்கமும் (தமிழ் விழாக்கள், ஏழைஎளியோர் இல்லத் திருமணங்கள் நடத்திட இலவயமாக வழங்க), ஒரு பகுதியில் தமிழ் குறித்த அருங்காட்சியகமும், நூலகமும், தமிழ்வழி இலவச மருத்துவச் சாலையும், அதனருகில் மனமகிழ் பூங்கா ஒன்று அமைத்து அதனில் தமிழ்த் தியாகிகளுக்காக நினைவுத்தூண் ஒன்றும், அனைத்து ஐவகை தமிழ் நிலங்களை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் அதன் அமைப்பினை ஏற்படுத்தவும் முடிவு செய்து அதற்கான பணிகளை விரைவுபடுத்திச் செய்து வருகிறது. மாமன்றம் எடுத்துள்ள இந்த பெரும் முயற்சிக்குத் தாங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்யுமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

- சித்தை. பா. பார்த்திபன், சின்னாளப்பட்டி, திண்டுக்கல், தமிழ்நாடு.

நற்றமிழ்க்கு வந்த நன்மடல்கள்

☑ தெருவெங்கும் தமிழ் முழக்கம் வேண்டுமென அரசுக்கும் உள்ளாட்சிக்கும், நகராட்சிக்கும் விடுத்துள்ள அறைகூவல் காலத்தின் கட்டாயம். தாய், தந்தை, அந்தணர், அய்யர் போன்ற சொற்களின் வேர்ப்பாகத்தை அகழ்ந்துகாட்டி அருளியார் தந்துள்ள பெருவிளக்கமும் “அவன் எவனாயினும் சார்” என்றழையாதீர், ‘ஐயா’ என்றழையுங்கள்” வேண்டுகோளும் சிந்தனைக்குதிரையைத் தட்டி விடுவதாயிருந்தது. - புலவர் ந. ஞானசேகரன், திருலோக்கி.

☑ கொட்டுத்தபடி பாக்களைத் தொடுத்த பாவலர் 145 பேருக்கும் பாராட்டுகள். அவர்களில் 34 பேர் (17%) பெண்பாவலர் என்பதும், 38பேர் (26%) சிற்பூர்வர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் பாராட்டத்தக்கன.
- புலவர் மாசில்மகிழ்நன் (ச.மு. விமலானந்தன்).

☑ இள. பூபதி காசிலிங்கம் என்னும் நான், மவுண்ட்பார்க்கு மேனிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிகிறேன். நான் நற்றமிழில் தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகளாக கவிதைகள் எழுதி வருகிறேன். தற்போது எனது மாணவச் செல்வங்களிடம் நற்றமிழின் தமிழ்ப்பணியை விரிவாக எடுத்துக் கூறி வருகிறேன். அவர்களும் ஆர்வத்துடன் கவிதைகளை எழுதிவருகிறார்கள். தற்போது திருக்குறள் திறனறி போட்டி - நட,ல் கலந்துள்ளார்கள். இது ஒரு தொடக்கமே.

- இள. பூபதி காசிலிங்கம், சிறுவம்பார்.

☑ நம் அணையாஓளியனாரின் நினைவேந்தல்நிகழ்வு பற்றி அறிந்து ஆழ்ந்தேன். கலிவிருத்தம். அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தங்களில் வெளியாகிய இறைவிழியனாரின் நிறைவுப்படைப்பு (இறுதிப்படைப்பன்று!) படித்திட இயலாமல் விழிகளைக் கண்ணீர் திரையிட்டது. தஞ்சை ஆய்வர் ப. அருளியின் ‘அய்யா’ எவ்வாறு ‘பெற்றோரைப் பற்றி’ (அன்னாரது நூல்) விளம்புகிறது என்பதை எடுத்தாண்டவிதம் சிறப்பாக அமைந்தது. இலத்தீன் -பிரெஞ்சு - பழம் ஆங்கில மொழிகளில் அதன் திரிபுகளைக்காட்டிய முறை அவர்தம் மேதைமைக்குச் சான்று பகர்ந்தது. அரிமாப்பாண்டியனாரின் ‘தினையளவு’ நினைவுகூரல் பனையளவு நிறைவு தந்தது. பாவாணர் பற்றி ஒவ்வோர் இதழிலும் செய்திகள் தாராங்குகள். தனித்தமிழ் நெறிகண்ட மறைமலையடிகள், வீரமாமுனிவர் தொடங்கி இன்றைக்கு வளர்ந்துள்ள உலகத்தமிழர் அமைப்புகள் வரை தமிழின் அனைத்தும் பக்கங்களையும் தொடுங்கள், தொடர்ச் செய்யுங்கள், தொடருங்கள் வெற்றியை!
- க. வேல்மணி, சேலம்.

☑ தமிழ்மாமணி இறைவிழியனாரின் அழகுருவை மிகச்சிறப்பாக வரைந்தளித்த புதுவை இரா. அன்பழகனார்க்கு என் மனம் திறந்த பாராட்டுகள். பாவலர்களின் பாத்திறனைக் கண்டு மயங்கிய நான் நற்றமிழ் ஓவியரின் ஓவியம் கண்டு வியந்தேன்!
- சா. சம்பத்து, பெருமாங்குப்பம்.

☑ நற்றமிழ் 2037 கடகம் இதழ் படித்தேன். இதழின் முகப்பை அழகு செய்த நம் ஐயா இறைவிழியன் திருவுருவை மிகச் சிறப்பாக வரைந்த ஓவியர் இரா. அன்பழகனார் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஐயாவின் பெருமிதமான முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாம்போல் உள்ளது. ஐயா! என்றே, ஐயா என்று மட்டுமே, பிறரையும், எவரையும் அழைக்க வேண்டும். ஐயா அருளியார் அறைகூவல் விட்டிருந்தார். “ஐயா” என்பதற்கு உள்ள மேன்மையை உணர்த்த எண்ணற்ற சான்றுகள் தந்துள்ளார். நம் ஐயாவே இன்றைய ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் Sir என்பது ஆகும். இதைப் படிக்கும்போது நமக்குப் பெருமையாய் உள்ளது. தமிழர் வாழ்வியலில் சொற்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை என்பதை விளக்கியது ஆய்வறிஞர் அருளியார் அவர்களின் ‘ஐயா’ விளக்கக்கட்டுரை.
- அருவை தமிழன்பன், அருப்புக்கோட்டை.

நூல்-அறிமுகம்

☞ திருக்குறள் பேசுகிறது (புதுமை உரை): உரையாசிரியர்: அப்பரடிப்பொடி ச. திருநாவுக்கரசர்; வெளியீடு: திருவள்ளூர் மன்றம், திருவீங்கோய் மலை : 621 209 திருச்சி மாவட்டம்; விலை : உரு. 90/-.

திருக்குறளுக்குப் புதுமைஉரை படைத்திருக்கிறார் உரையாசிரியர் அப்பரடிப்பொடி ச. திருநாவுக்கரசர். இவ்வரை நூலில் திருக்குறள் மூலத்தை அப்படியே தந்து அதனடியில் புணர்ந்துள்ள திருக்குறள் சொற்களைப் பிரித்துக்காட்டிப் பொருளுரைத்துப் பொழிப்புரையும் அளித்திருக்கிறார் உரையாசிரியர் ச. திருநாவுக்கரசர். இந்நூலில் பல குறள்களுக்கு உரையிறுதியில் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், திரு.வி.க., கா.சு. பிள்ளை, முனைவர் மு.வ., இளங்குமரனார் போன்றோரின் உரைக்கருத்துகளைக் குறிப்பிட்டிருப்பது நூலுக்குச் சிறப்பைச் சேர்க்கிறது.

☞ தாவின்சி கோடு - கற்பனையா? வரலாறா? தொகுப்பு : ஞானி, எசு. வி. இராசதுரை, அருள்திரு செ. சோ. பிலிப் சுதாகர். வெளியீடு : தமிழ்நேயம், 24. வி.ஆர்.வி.நகர், ஞானாம்பிகை ஆலை அஞ்சல், கோயமுத்தூர் - 641 029; விலை : உரு. 12/-.

“தாவின்சி கோடு” எனுந்திரைப்படம் தான்பிரவுன் எழுதிய மறைக்கப்பட்ட கிறித்துவ வரலாற்றுக் கதையே ஆகும். கிறித்துவ மதக்குருக்கள் பெண்களுக்கு இழைத்துள்ள தீங்குகளையும், இயேசு - மகதலோனாள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை மறைத்திருப்பதையும், கிறித்துவ திருஅவையை ஆண் ஆதிக்கத்தின் வழி நடத்தி வந்த தவறுகளையும் உலகுக்கு வெளிக்கொணர்வதற்குத் தான்பிரவுன் படைத்த வரலாற்றுப் புதினமே இது! “தாவின்சி கோடு” கற்பனையா? வரலாறா? என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்ளன. தொன்மைக்காலக் கிறித்துவ மதத்தின் வரலாற்றுண்மைகளை அறிவதற்கு இந்நூல் நன்கு பயன்தரும்.

☞ திருக்குறள் பா அமிழ்து உரைப்பா ஆசிரியர் : க. சண்முக சிதம்பரம்; வெளியீடு : தமிழரசி வெளியீட்டகம், தரகம்பட்டி - 621311, குழித்தலை வட்டம், கரூர் மாவட்டம். விலை : உரு. 70/-.

திருக்குறளில் உள்ள அறம் பொருள் ஆகிய இரண்டு பாலிலுள்ள 108 அதிகாரத்திற்கும் - ஓர் அதிகாரத்துக்கு மூன்று அறுசீர் விருத்தமென 324 விருத்தப் பாக்களில் குறளின் பொருள் மாறாத இனிக்கும் சாறாக்கிச் சுவைப் பா அமிழ்தாக இந்நூலைப் படைத்திருக்கிறார், பா உரைஆசிரியர் க. சண்முகசுந்தரம். காட்டுக்கு, வான்சிறப்பு அதிகாரத்துக்குப் பா அமிழ்தாக ஆசிரியர் தரும் மூன்று பாக்களில் ஒரு பா வருமாறு :

“நீருமே இல்லை என்றால் நிலத்தினில் உயிர்கள் இல்லை
ஊருமே பெருகிப் போகும் உயிர்களும் மடிய நேரும்
சோறுமே இன்றி மக்கள் சுரண்டலைச் செய்து தாழ்வார்
ஆறுமே பெருகி ஓட அமிழ்தமாம் மழையே வேண்டும்!”

ஒவ்வோரதிகாரத்திற்குரிய மூன்று அமிழ்தப் பாக்களின் இறுதியில் ஒரு வைரவரி ஒளிக்கின்றது. வான்சிறப்புப் பாவுக்கு அடியில் “வான்மழையின்றி வையம் வாழா” என்று தனியாக முத்திரை பதித்திருப்பதே அவ்வைரவரியாகும். திருக்குறளன்பர்க்கு நற்றேன் கலந்த அமிழ்தமாகும் இத்திருக்குறள் பா உரை நூல்.

☞ “தூரிகை பேசுகிறது” சிறுகதை ஆசிரியர் : கவிஞர் நெல்லை மணிபாரதி; வெளியீடு : நெல்லை மணிபாரதி பதிப்பகம், புதிய எண் 16/பி-1, தெற்குத் தெரு, இராதா நகர், குரோம்பேட்டை, சென்னை- 600044; விலை : உரு 40/-.

இச்சிறுகதை தொகுப்பில் “தூரிகை பேசுகிறது” தொடங்கி “நம்பிக்கை” ஈறாகப் பத்தொன்பது சிறுகதைகள் உள்ளன. ஆசிரியர் கவிஞர் நெல்லை மணிபாரதியின் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளையே ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். வீட்டுக்குப் பயன்படும் சிறுசிறு பொருள்களை மின்தொடர் வண்டியில் விற்று வாழ்க்கை நடத்தும் ஒருவன் தன் தாய்க்கு உருவா 500/- அனுப்புவதற்குப் பணத்தை எண்ணுவதைக் கண்ட ஒரு திருட்டுக்கும்பல் அப்பணத்தைத் தட்டிப்பறித்துச் சென்றுவிட்டதைப் “பிழைப்பு” எனும் சிறுகதை விளக்கி கவனம் தேவை என உணர்த்துகிறது.

இன்னொருசிறுகதை - ஒரு இளைஞனுடன் தன் மனைவி பூங்கொடி வேலை செய்யும் இடத்தில் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட கணவன் மிகுந்த சினம் கொள்கிறான். இவனுடைய சினத்தை அறவே போக்கும் சிறுகதைதான் “பூங்கொடி”. சிறுகதை படிப்போருக்கும், எழுதுவோருக்கும் இந்நூல் பயன் தரும். - புலவர் செ. இராமலிங்கன்.

பாராட்டு விழாவும் நூல் வெளியீட்டு விழாவும்

புதுச்சேரி நண்பர்கள்தோட்டம் சார்பாகப் பேராசிரியர் முனைவர் நா. இளங்கோ அவர்களுக்குப் பாராட்டுவிழாவும், பாவலர் யுகபாரதியின் “ஒரு வாழ்க்கைப் பயணம்”, “மண்ணில் விழுந்த மழைத்துளிகள்” ஆகிய நூல்களின் வெளியீட்டுவிழாவும் 23-07-2006 ஞாயிறன்று புதுச்சேரி தூய மட்டாரின் அன்னை இல்லத்தில், தமிழ் மாமணி புலவர் மு. இறைவிழியனார் அரங்கில் சிறப்பாக நிகழ்வுற்றன. விழாவில் இலக்கிய இணையர்கள் திரு சோதிதாசனார் - இராதா, திரு துரைமாலிறையனார் - சூரிய விசயகுமாரி, திரு பராங்குசனார் - பூங்கொடி, திரு. சபா-குப்புசாமி - மணிமேகலை, திரு. வெங்கடாசலபதி - வ. விசயலட்சுமி; திரு. வ. பழனி - சித்ரா ஆகியோர் சிறப்பிக்கப் பெற்றனர். பேராளமான தமிழறிஞர் விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். பாராட்டுப்பெற்றவரையும், சிறப்பிக்கப் பெற்றவரையும் நற்றமிழ் மனமுவந்து வாழ்த்துகிறது!

மாணவர் பக்கம்

திருக்குறள் திறனறி போட்டி - ச

வினா : -

தக்கன விடுத்துத் தகாதன செய்வர் உயிர்வாழ்ந்தும் செத்தவர்க்கு
ஒப்பாவார் எனச் சுட்டும் குறட்பாக்கள் எத்தனை? யாவை?

விடையைத் தனி அஞ்சலட்டையில் எழுதி 01-09-2006 க்குள் விடுக்க.

- புலவர் அரங்க. பணிக் குன்றன், (சேசாசலம்), புதுச்சேரி - 13.

திருக்குறள் திறனறிபோட்டி முடிவு ௩ - இன் விடை

“முதலும் முடிவும்” ஒரே எழுத்தமைந்த திருக்குறட்பாக்களின் எண்ணிக்கை “ஆறு” ஆகும்.

தொடர் எண்கள் : 391, 544, 604, 1025, 1187, 1218.

இத் திங்கள்தொட்டியில் எழுபத்தைவார் சரியான விடையை எழுதியுள்ளனர். சிற்றிதழில் இடமின்மையால் பெயர்ப்பட்டியல் வெளியிட இயலாமைக்கு வருந்துகிறோம். பொறுத்தருள்க.

குலுக்கல் முறையில் வேலூர் ம.மே.நி.பள்ளி செல்வி மு. விசயலட்சுமி பாசிச பெறுகிறார். சரியான விடையெழுதியோர் அனைவருக்கும் இதழ் தன் வாழ்த்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது. - ஆசிரியர் “நற்றமிழ்”

நற்றமிழ்-திங்களிதழ்

பதிவு எண். புது.த.தி./2000/4265

NATRAMIZH-MONTHLY

Registration No. PONTAM / 2000 / 4265

அஞ்சல் உரிமம் : த.நா / அ.து.த 128 / 06-08. திங்கள் தோறும் 15 / 16ஆம் நாளில் நெல்லித்தோப்பு அஞ்சலகத்தில் சேர்க்கப்படுகிறது.

Postal registration : TN/PMG (CCR) / 128/06-08. Posted at NELLITHOPE POST OFFICE On 15th / 16th of Every Month.

அச்சிட்ட நூல் அஞ்சல்

Printed Book Post

LICENSED TO POST WITHOUT PREPAYMENT UNDER WPP

NO. SSP / PY / 128 / 06-08

பெறுநர் :

திரு.

N. MURALY

Dyssel garden - 24, T.V,
7500 Holstebro,
Denmark.

நற்றமிழ் கடகம் இதழின் அட்டைப்படத்தினை - சிறு குறிப்புடன் நான் நடத்துகிற www.thamizham.net இணையதளத்தில்- வந்தஇதழ்கள் பகுதியில் வலையேற்றியுள்ளேன். - பொள்ளாச்சி நசன்.

தனி இதழ்க் கட்டணம்	— உரு	6.00
ஆண்டுக் கட்டணம்	— உரு	75.00
வெளிநாட்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	— உரு	300.00
வாழ்நாள் கட்டணம்	— உரு	600.00
நற்றமிழ்ப் புரவலர்க் கட்டணம்	— உரு	1000.00

திரு. ந. இளம்பூரணன் அவர்கட்கு உரிமையான 17, முதல் தெரு, இராசய்யாதோட்டம், புதுச்சேரி - 605 013. இல் உள்ள அகத்தியர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, நற்றமிழ் உரிமையாளரும் ஆசிரியருமான திருவாட்டி அரியநாயகி இறைவழியனாரால் 43, அங்காடித் தெரு, நெல்லித்தோப்பு, புதுச்சேரி - 605 005. என்கிற முகவரியிலிருந்து வெளியிடப்படுகிறது. தொலைப்பேசி : (0413) 2203765

Printed by N. Elampuranan, Owner of the press and published by Ariyanayagi Iraivizhiyan on behalf of Ariyanayagi Iraivizhiyan and printed at AHATHYAR PRESS, 17, First Street, Rajaiyer Thottam, Pondicherry - 605 013. and published at 43, Market Street, Nellithope, Pondicherry - 605 005. Editor Ariyanayagi Iraivizhiyan, Telephone : (0413) 2203765